Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

NGÔN-LUẬN TRẢ LỜI LUẬT-SƯ CỦA BÀ THỨC

ĐÔ-THÀNH

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 — Số 2.401 Giá 2 đồng
NGÀY THỨ HAI 17-12-1962
21 tháng Mười Một (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Tổng-Thư-Ký Tòa-Soạn : TỪ-CHUNG
Điện-thoại 25.528—Hộp thư số 6
Tòa-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lai—Saigòn

Bế mạc Đại-Hội Khoa-học Kỹ-thuật

SÀIGÒN.— Tối thứ bảy, ông Nguyễn Quang Trình, Bộ Trưởng Quốc gia Giáo dục đã đến chủ tọa phiên nhóm bế mạc của Đại hội Khoa học và Kỹ thuật.

Nhân danh Ủy ban Tổ chức, Bác sĩ Bùi Kiện Tín, Chủ tịch Hội Khoa Học và Kỹ thuật Việt Nam đã cảm tạ tất cả những vị đã cộng tác hữu hiệu trong việc tổ chức Đại hội. Bác sĩ nói thêm rằng Đại Hội chỉ góp phần ý kiến vào công cuộc ích lợi chung, muốn thành tựu tốt đẹp phải có sự cố gắng của mọi giới trong dân chúng.

TIN QUỐC-HỘI

GÁC THẢO LUẬN NGÂN SÁCH CỦA BỘ CÔNG-DÂN-VỤ

• Cho đến khi nào Bộ Sở Quan giải thích thỏa đáng vấn đề « giới hạn » sự tường thuật những lời phát biểu các Dân Biểu tại diễn đàn.

Thứ sáu và thứ bảy, diễn đàn Quốc Hội bừng tỉnh trước hai biến cố lớn. Trước hết việc chưa bao giờ xảy ra, đến lúc phải tới cũng đã tới : Quốc Hội gác mục dự xuất của Bộ Công Dân Vụ, đòi Bộ Sở Quan phải giải thích thỏa đáng mới biểu quyết ngân sách. Việc thứ hai là Hành Pháp mở đầu áp dụng điều 47H.P với sự hiện diện của ông Bộ Trưởng Phủ Tổng Thống kiêm phụ tá Quốc Phòng.

TỚI ĐÂY VẤN ĐỀ

Chiều thứ năm đã gần 7 giờ tối, sau khi ông Ngô khắc Tỉnh yêu cầu B Đặc Nhiệm Văn Hóa Xã Hội can thiệp với BộKinh tế để miễn thuế 5/7 cho sách khảo cứu, vì giới khảo cứu gồm học giả và sinh viên nghèo, thì Quốc Hội biểu quyết kinh phí dự trù dành cho Bộ này. Bẵn không khí Quốc Hội vẫn êm ả. Ngoài đường xe cộ bắt đầu lên đèn, và sự thảo luận về phần dự xuất của Bộ Công Dân Vụ mở màn với lời thuyết trình đều đều của T.T.V.không có triệu chứng gì báo hiệu trước là sắp xảy biến cố quyết liệt.

Vấn đề nêu lên tại diễn đàn là những khoảng trắng trên báo chí trong những bài tường thuật Quốc Hội.

Vấn bộ ba *Bùi Tuân — Hồ Giống — Huỳnh thành Vị* kế tiếp nhau tạo một khúc hòa âm mà mãi đến sáng hôm sau âm thanh mới vang dội hướng Quốc Hội tới chỗ phải dẻo tới tận đáy của vấn đề mà chúng tôi tạm gọi là vấn đề *« Thông Tin với Báo Chí trong khuôn khổ những bài tường thuật Quốc Hội »*.

Một sự lạ

Mở màn ông Bùi Tuân nhận định rằng trên nguyên tắc giấy tờ không có sự kiểm duyệt. Vậy mà trên thực tế có sự đục khoét lời nói của dân biểu phát biểu tại diễn đàn này.

Ông Bùi Tuân lấy thế làm một sự lạ.

Ông cho rằng công việc làm ấy vô ích, vì công báo là báo của chính phủ đăng nguyên văn.

Không những cho thế là vô ích, ông Bùi Tuân còn cho rằng việc làm này không khuyến khích tinh thần tôn trọng sự thực của nhà báo, hăm dọa người viết báo muốn viết sự thực không dám viết, và còn tai hại ở chỗ công việc làm ấy mang tính cách phản dân chủ.

Theo ý ông thì Ngân sách là tiền của dân đóng góp. Vậy người dân có quyền biết Q.H thảo luận như thế nào về cách tiêu tiền, và quyền ấy phải được tôn trọng

Sao không đều ?

Tiếp theo ông Hồ Giống ngạc nhiên vì lẽ những chỗ phải đục bỏ đều là những lời phát biểu *« không làm vừa lòng »* những người liên hệ. Ngược lại có những đoạn, những câu báo chí chỉ trích Lập Pháp gay gắt thì lại vẫn cứ còn y nguyên. Ông đề nghị là nên để cho báo chí đăng những lời *«không vừa lòng đó »*, có như thế mới là dân chủ. Trên nguyên tắc đã kiểm duyệt thì phải kiểm duyệt cho đồng đều, cho công bằng. Nhưng theo ý của ông, thì không nên kiểm duyệt quá khe khắt vì làm như vậy là làm tàn lụi *« bông hoa Tự Do »*, điểm son của chế độ, và người ta nên nhớ rằng có những lời công kích mới nảy ra những điều hay.

Khá hơn trước

Tiếp lời ông Hồ Giống, ông Huỳnh thành Vị dân biểu kiêm ký giả, nên tỏ ra thông cảm với những nỗi khó khăn của Nha Thông Tin nhiều hơn. Ông nhận định rằng về vấn đề *« đục khoét »* thì mấy tháng gần đây, sự *« đục khoét »* có phần sáng suốt và công bình hơn. Ông cho rằng, ngày nay, Thông Tin đâu có muốn đục báo, chẳng qua là có sự can thiệp từ những nơi khác nhờ đục, chớ không phải tự Thông Tin.

Ý kiến của ông Vị là trừ phi xâm phạm tới uy tín của Vị Lãnh Tụ Tối Cao hay Chính Nghĩa Quốc Gia thì kiểm duyệt là dĩ nhiên còn ngoài ra nên để cho báo nói tự do về cá nhân các vị bên Hành Pháp, vì lẽ các vị này có thể qua đi, nhưng chế độ vững bền mãi. Ông nhận định rằng người cầm bút tự trọng, nếu phải lãnh trách nhiệm hoàn toàn sẽ cân nhắc và thận trọng. Vậy không nên kiểm duyệt khe khắt.

Thu gọn những ý kiến của bộ ba Tuân—Giống—Vị, người ta thấy là những ý kiến ấy chưa có gì đáng gọi là đủ sức để làm động cơ chặn đứng sự biểu quyết của Quốc Hội.

Đến sáng hôm sau, sau cuộc họp khối, Quốc Hội tiếp tục thảo luận về ngân sách Bộ Công Dân Vụ. Ông Trưởng khối LMXH. Luật sư Lê trọng Quát lên diễn đàn đề cập tới chính sách bộ Công Dân Vụ, và trở lại những khoảng trắng trên báo.

Chính tôi nói mà tôi cũng không hiểu

Ông tuyên bố nhân danh khối LMXH ủng hộ lập trường của 2 ông Bùi Tuân và Hồ Giống. Ông nhận định rằng nếu sự đục bỏ đặt trên cănbản là có sự thoả thuận của ký giả, nếu thông tinđơn phương quyết định với nhận xét riêng của mình, thì khó lòng mà tìm được danh từ nào khác hơn là danh từ kiểm duyệt. Ô. Quát

Xem tiếp Q trang 4

THANH-NIÊN CỘNG-HÒA ĐÔ-THÀNH VÀ GIA-ĐỊNH

TỔ CHỨC RẤT TRỌNG THỂ lễ mừng Chúa Giáng-Sinh và ngày sinh-nhật Ngô-Tổng-Thống

SÀIGÒN (VTX). — Để mừng lễ Chúa Giáng Sinh và mừng ngày Sinh nhật Ngô Tổng Thống trong tinh thần cộng đồng và trọng thể, Trung Tá Nguyễn hữu Phước, Phó Đô Trưởng Nội An, Thanh tra Thanh Niên Khu Thủ Đô, đã triệu tập phiên họp vào hồi 16 giờ ngày 11-12-62 tại văn phòng Phó Đô Trưởng Nội An gồm đông đủ các đại diện văn phòng thanh tra Thanh niên thủ đô, Ty Thanh niên Đô thành và Gia Định, Sở Thông tin, Thành đoàn Công Dân Vụ, Đô thành Đoàn và Liên khu Đoàn Tòa Đô Chánh.

Hội nghị đã diễn ra trong bầu không khí hứng khởi và đồng ý tổ chức lễ Thiên Chúa Giáng Sinh rất long trọng tại trước Tòa Đô Chánh vào hồi 20 giờ đêm 24 tháng 12 năm 1962 với những mục tiết như sau: phát 240 gói quà Noël cho các con em chiến sĩ. Thanh niên chiến đấu đã bỏ mình vì nước hoặc có nhiều công lao thuộc các đơn vị Cảnh sát và Cứu hỏa, Liên Khu Đoàn Tòa Đô Chánh, Đô Thành Đoàn, Ty Thanh Niên Gia Định, trong buổi hòa tấu

Xem tiếp T trang 4

Tin vắn QUỐC-HỘI

— Thứ ba này, trên đường từ Ba Lê về, Thứ Trưởng Ngoại Giao Phi luật Tân ghé Sàigòn để hội kiến với các nhân vật cao cấp Việt Nam

— Cuối tuần rồi, Bộ Trưởng Không Quân Mỹ Eugene Zuckert đã tới Sàigòn và sẽ lưu lại đây 4ngày.

— Pháp Việt đã ký thỏa hiệp để Chính Phủ Pháp cho phép du học sinh Việt Nam C.H. được hưởng trở lại quy chế an ninh xã hội Pháp dành cho sinh viên. Phần đóng góp của V.N cho mỗi du học sinh về niên khóa 62-63 là 190 đồng quan mới.

ÁP DỤNG ĐIỀU 47H.P, HÀNH-PHÁP GIẢI THÍCH VỚI LẬP-PHÁP VỀ 2 VẤN ĐỀ:

• LUÂN NHIỆM CÔNG-CHỨC
• ĐỘNG-VIÊN THANH-NIÊN NHẬP-NGŨ

Ông D B. Cao văn Chiểu :

Xin trân trọng yêu cầu ông Bộ Trưởng tại Phủ Tổng Thống cho biết:

— đến nay sự luân nhiệm đã được thực hiện đến mức độ nào ?

— Có bao nhiêu công chức ở các cơ quan Trung ương (không kể những người mới bổ nhậm) đã được thuyên chuyển về địa phương (Tỉnh và Quận), và có bao nhiêu công chức ở địa phương được thuyên chuyển về Trung Ương ?

— Những con số đó bằng bao nhiêu phần trăm tổng số công chức toàn quốc ?

— Một công chức phục vụ ở địa phương sau bao nhiêu năm sẽ được đổi về Trung Ương ? Ngoài điều kiện thâm niên, còn có điều kiện gì khác chăng ?

(Trường hợp nhiều công chức đã phục vụ tại Quận 6, 7 năm và đã đệ đơn xin về Huế hoặc Sàigòn, mà vẫn không được chấp thuận).

Ông B.T. Nguyễn đình Thuần

Ông Bộ Trưởng giải thích : (đại ý).

Trước hết ông Bộ Trưởng minh định nhiệm vụ của Nha Tổng Giám đốc Công Vụ,và khi nhân viên hành chính được giao cho các Bộ thì quyền quản trị và điều động thuộc các vị Bộ Trưởng sở quan.

Nguyên tắc luân phiên được đề ra theo chỉ thị của Tổng Thống và theo quyết nghị của Lập Pháp.

Tuy nhiên nguyên tắc này không thể áp dụng máy móc vì còn nhiều yếu tố khác. Ông đưa ra ba nhận xét :

— Tại Thủ Đô đã có trên 2.000 công chức được gọi nhập ngũ mà không điền khuyết. Phần đông thuộc cấp chỉ huy hoặc chuyên môn khó thay thế.

— Thành phần công chức các tỉnh như sau : hoặc cao niên không muốn di dịch, vì gia đình,nhà cửa; 70% công chức hiện ở các tỉnh là người địa phương.

— Các vụ thuyên chuyển rất tốn kém cho ngân sách, riêng về cấp các vụ thuyên chuyển trong năm qua đã tốn hơn 10 triệu phụ cấp.

Ông Bộ Trưởng cũng cho biết việc luân nhiệm đã được thực hiện, nhân viên từ Thủ đô về địa phương và ngược lại. Đã có 2 478 người ở các cơ quan trung ương thuyên chuyển về địa phương, tỉ lệ 8,2o/o và 1.979 người ra Thủ đô, tỉ lệ 5,4o/o. Ngoài ra các nhân viên phục vụ ở Thủ đô vẫn phải luân phiên đi công tác các tỉnh (như công chức các ngành Công Dân Vụ, Kinh tế, Dinh điền, Nông tín, v.v.)

Về việc thuyên chuyển, ông Bộ Trưởng cho biết có thể ban hành tùy nhu cầu công vụ, vì thuận tiện gia đình (tình trạng vợ chồng đều là công chức mà 1 người phục vụ một nơi).

Riêng về trường hợp công chức đã phục vụ khá lâu tại tỉnh, quận, có đệ đơn xin về Thủ đô hay các Đô thị, nhưng chưa được chấp thuận, ông Bộ Trưởng cho biết trường hợp này rất hiếm.Nếu có đơn mà không được chấp thuận thì hoặc bị trừng phạt về kỷ luật nên đơn xin về Trung ương không được chấp thuận, hoặc đã phục vụ đắc lực và được tín nhiệm ở địa phương nên chưa được toại nguyện.

Để kết luận, ông Bộ trưởng nhấn mạnh công chức ở địa phương lúc nào cũng được chánh quyền dành phần ưu ái để nâng đỡ và khuyến khích.

Ông cho biết về thăng thưởng.công chức địa phương chiếm 73o/o trong khi công chức Thủ đô chỉ được 34o/o.

Còn về thâm niên được rút xuống:

— 18 tháng nếu ở Quận ;

— 24 tháng cho nhân viên ở Tỉnh (thay vì 3 năm ở Trung Ương);

— nếu họ phục vụ tại các vùng nước độc hay nguy hiểm, thâm niên tối thiểu lại được giảm xuống 1/3 nữa.

Còn về thuyên chuyển, đơn được cứu xét ưu tiên nếu có lý do chánh đáng.

Về lưu dụng, đến mức tối đa, nếu tỏ ra xứng đáng, và các lợi quyền khác, đều được cứu xét một cách khoan hồng và rộng rãi.

Ông Dân Biểu Cao văn Chiểu hỏi thêm :

Công chức lưu nhiệm theo nhu cầu công vụ, theo tình trạng gia đình, tuy có bị trừng phạt hay là phục vụ đắc lực nhưng còn những người không đứng vào hai trường hợp trên, tức là những người không bị trừng phạt cũng không quá đặc sắc. Có những gia đình ở Huế ở Sàigòn cha mẹ vợ con đau yếu, đơn đệ đã sáu bảy năm không được thỏa mãn, vậy xin xét trường hợp của các nhân viên đó với sự khoan hồng.

Lại còn những trường hợp ở Trung Ương tình nguyện về địa phương sao chưa thấy giải quyết ?

Ông B.T Nguyễn Đình Thuần giải thích (đại ý)

Tôi không trả lời tại sao như thế này, như thế kia. Các bộ giữ toàn quyền điều động. Ông dân biểu cần cho biết đích danh trường hợp nào. Nguyên tắc lương tương (convenance personnelle) có giá trị nhưng người có trách nhiệm điều động không phải chỉ căn cứ vào (convenance personnelle) mà còn phải tùy theo hồ sơ xuất trình, tùy theo năng lực có được thì mới được

Ông D. B. Ngô khắc Tỉnh hỏi :

1) Những thanh niên được Hội Đồng Giám định Y Khoa cho miễn dịch vĩnh viễn (Réforme définitive) có khi nào bị gọi nhập ngũ không ? Trong trường hợp những thanh niên nói trên có thể bị tái nhập ngũ, Nha Công Vụ sẽ giải quyết vấn đề tuyển dụng và lương bổng của họ ra sao ?

2) Tại sao có những công chức khi xin nhập ngạch thì Hội đồng Y khoa cho là thiếu sức khoẻ (inapte), mà khi nhập ngũ lại được xếp vào hạng có đầy đủ sức khỏe để chiến đấu (apte pour le service armé) ?

3) Những sĩ quan trừ bị tốt nghiệp Liên trường Võ khoa Thủ Đức, tại sao không được mang cấp bậc Thiếu Úy ? Sau khi ra trường 6 tháng có bao nhiêu phần trăm Chuẩn úy được thăng Thiếu úy ?

4) Hiện nay có một số thanh niên đủ điều kiện (có bằng Tú tài phần I trở lên và trong hạn tuổi) mà vẫn không bị động viên. Bộ đã có những biện pháp nào để kiểm soát toàn thể các thanh niên có đủ điều kiện bằng cấp,thi hành quân dịch.

(Còn tiếp)

NGÀY MAI CÔNG BỐ
Kết quả cuộc thi
truyện ngắn chống gian thương

Phát kết thúc vụ án Cẩm Nhung : 8 can phạm đứng hàng một nghe Tòa tuyên án.

Từ trái sang phải và theo số thứ tự là : Bà Thức, bà Linh, bà Một, bà Tư, ô. Rô, cậu Thanh, cậu Trọng và Tám.

TIN CHIẾN SỰ

56 VIỆT-CỘNG bị hạ tại trận
nhiều cơ sở địch bị phá hủy

TÂY NINH.— Hồi 3 giờ sáng 12-12, 2 đại đội chính quy V.C. tới tấn công ấp chiến lược Phước Hậu. Lực lượng phòng thủ phản công kịp thời. Sau 1 giờ giao tranh, địch rút lui, bỏ lại 30 xác chết. Ta truy kích, hạ thêm 7 tên, bắt 13 người tình nghi. Ta tịch thu 3 mas 36, 19 lựu đạn, 5 quả mìn. Bên ta 7 chiến sĩ bỏ mình và 10 đồng bào bị quân thù hạ sát.

TRÚC GIANG.— Hôm 12 và 13-12, Tiểu khu Kiến Hòa hành quân Hải Thuyền vận vào vùng Định Thủy(Mỏ Cày). Ta chia làm 3 cánh quân áo tới và 1 cánh án đường rút lui của địch. Sau cuộc nổ súng, 11 V.C. bị hạ tại trận và 19 tên khác bị bắt sống. Ta tịch thu 1 súng lục nội hóa, 4 lựu đạn, 50 viên đạn, nhiều cờ có dính máu. Ngoài ra ta còn phá hủy 4 cơ sở, 2 trạm gác, 100 hầm chông và chiếu ụ súng địch. Thắng lợi này phần lớn là công của tình báo nhân dân.

CAO LÃNH. — Lúc 7 giờ sáng 13-12, tiểu khu Kiến Phong hành quân vùng liên quận Kiến Văn-Cao Lãnh—Mỹ An. Sau cuộc chạm súng với địch, ta hạ 5 tên tại trận, bắt sống 6 tên khác (trong số có 2 nữ cán bộ. 1 huyện ủy). Ta tịch thu 1 súng trường nội hóa, 1 lựu đạn, 2 ba lô, 5 kí tài liệu, nhiều áo dược và 15 xuồng.

SÀIGÒN .— Hôm 14-12, trong lúc yểm trợ cuộc hành quân Dân Tiến, khu trục cơ của ta đã phá huỷ 20 căn nhà của V.C. trú đóng, bắn hư 9 căn khác và hạ 5 con trâu của địch ở cách Quảng Ngãi 30 cây số. Cùng ngày đó, khu trục còn bắn hư 10 căn nhà có V.C. trú ẩn, cách Đà Nẵng 60 cây số. Phi công có trông thấy 3 tên V.C. và 5 con trâu bị hạ.

BẠN ĐỌC VIẾT

Chỉ xin ngồi nhờ dưới xó mái hiên để kiếm sống

Kính gởi ông Chủ Nhiệm báo Ngôn Luận

Chúng tôi là những bạn hàng bán báo, thuốc lá, giấy số Kiến Thiết, quần áo trẻ em, bút máy và vớ từ mấy chục năm nay tại góc đường Lê Lợi và Phan Bội Châu SAIGON trước cửa Nhà Thuốc Nguyễn văn Cao số 120-124, đường Lê Lợi SAIGON. Nhờ sự giúp đỡ của Bà chủ nhà thuốc này vì hiểu tình cảnh nghèo khổ của chị em anh em chúng tôi nên cho chúng tôi bán tại đây để kiếm tiền nuôi sống gia đình chúng tôi trên 50 người trong khi đời sống ở Đô thành mỗi ngày một thêm khó khăn và đắt đỏ.

Nay vì nhà Thuốc này bán lại cho bà Tô ngọc Dung Dược sĩ, Phụ

Xem tiếp B trang 4

Báo Mỹ nhận xét tình hình Việt - Nam

CỘNG-SẢN SẼ TRÀN VÀO NẾU NÚT CHAI V.N. BẬT TUNG
NHƯNG HIỆN NAY LỰC LƯỢNG C.S. KHÔNG TĂNG TIẾN ĐƯỢC

WASHINGTON —Ký giả Kenety Crawford, cộng tác viên của tuần báo Hoa Kỳ « Newsweek » mới ở Việt Nam Cộng Hòa trở về Mỹ, đã viết một bài về tình hình Việt Nam đăng trong báo« Washington Post » ngày chủa nhật 9-12-62.

Bài báo nhấn mạnh rằng " mặc dầu Việt Cộng tấn công, người ta nhận thấy Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đang có nhiều hy vọng thành công ".

Ký giả Hoa Kỳ viết tiếp : « Ngay cả những người thường chỉ trích Ngô Tổng Thống gắt gao nhất, cũng phải nhận thấy tất cả tầm quan trọng về nỗ lực của Tổng Thống trên bình diện chính trị quốc tế. Với một vị trí địa dư đặc biệt, Việt Nam Cộng Hòa là cái nút của « cái chai Đông Nam Á ». Cộng sản từ miền Bắc có thể tràn vào miền ruộng lúa phì nhiêu ấy nếu cái nút chai bị mở tung ra ».

Ký giả Crawford đưa ra những nhận xét như sau :

" Những cố gắng của bọn Cộng sản để chiếm đoạt miền Nam nước Việt rồi đây sẽ còn phải kịch liệt hơn nữa, vì uy thế của Ngô Tổng Thống đã trở nên mạnh mẽ hơn, trong khi lực lượng của Cộng sản ở tại miền Nam Việt Nam, tuy chưa có triệu chứng rõ rệt là suy giảm, nhưng hiện không tăng tiến được nữa."

Toan giết cả xóm bằng thuốc độc
I em bé 8 tuổi chết ngay

TRÚC GIANG —Trên 40 người dự một đám giỗ, trưa ngày 13-12 vừa qua tại ấp Rạch Vông thuộc xã An Hội, quận Trúc Giang (Kiến Hòa) đã có đến 25 người bị trúng độc phải chở đến bệnh viện Kiến Hòa.

Theo lời của bà chủ nhà tên Hà Thị Vốn, thì trưa ngày nói trên, nhân lễ cúng giỗ ông già chồng, bà có mời một số bà con lối xóm và con cháu trong gia đình tổng cộng trên 40 người đến cúng và ăn giỗ.

Khoảng 2 tiếng đồng hồ sau khi ăn giỗ về, tất cả 40 người đều kêu đau bụng, thượng thổ hạ tả, có người làm kinh sôi cả bọt mồm. 25 người trúng độc quá nặng, đã được người nhà lập tức chở bằng đò máy đến bệnh viện Nguyễn Đình Chiểu, Kiến Hòa, cứu cấp. Trong số này, có em Nguyễn Thị Ri, 8 tuổi, cháu nội chủ nhà, đã tắt thở ngay trên giường bệnh.

Vẫn theo lời của bà Hà Thị Vốn, chủ nhà, thì rất có thể một bàn tay bí mật, vì tư thù, đã lén bỏ thuốc độc vào thức ăn để hại gia đình bà. Có tất cả 10 người trong gia đình gồm có 2 vợ chồng bà và dâu, con,cháu, chắt(8 người)đều bị đầuđộc khá nặng. (VTX)

Giải trí hôm nay

— ANH-VŨ
Chương trình luôn thay đổi và tập trung nhiều ca sĩ nhất Thủ Đô.
— PHÒNG TRÀ ĐỨC-QUỲNH
Nơi giải trí lịch sự và ấm cúng nhất
— REX Chiếu độc quyền: Bão lòng
— ĐẠI-NAM
Âu châu báo động
— MAJESTIC SAIGON
Femmes d'un été
— EDEN
Âu châu báo động
— CASINO SAIGON
La vengeance du Sarazin
— KIM CHÂU
Chồng người vợ ma
— KHẢI HOÀN
Chạm súng này lửa tại Trinberland
— VĂN HOA
Fanny
— VIỆT LONG
Âu châu báo động
— DIÊN HỒNG
1) Thảo tan rướm máu
2) La maison des 7 Faucons
— ĐẠI ĐỒNG
1) Living it up
2) Tình yêu chiến thắng
— HỒNG BÀNG
1) Yêu em trọn đời anh
2) Le Général ennemi
— NAM-VIỆT :
1) Ngày tận thế
2) Tình người võ sĩ đạo
— THANH BÌNH
1) L'épée et la Gloire
2) Les révoltés
— MODERNE
1) Thần tan rướm máu
2) Vua khôi hài
— VĨNH-LỢI
Le Chat miaulera 3 fois

Xem tiếp L trang 4

NGÔN-LUẬN TRẢ LỜI LUẬT-SƯ BÙI-TƯỜNG-CHIỀU

Tường thuật và nhận định của NGƯỜI ĐIỆN-ẢNH

Trong ngày thứ bảy, khi NGÔN-LUẬN nghỉ số cuối tuần, bạn đọc toàn quốc đã biết rõ bản án của tòa sơ thẩm đại hình chiều hôm thứ sáu. Qua những bài tường thuật của các bạn đồng nghiệp khác của chúng tôi, bạn đọc cũng đã biết rõ là NGÔN LUẬN và toàn thể báo chí Việt-Nam đã bị luật sư bên bị can lên án trước tòa.

Và, lẽ dĩ nhiên, bạn đọc lại chờ đợi NGÔN LUẬN để xem NGÔN LUẬN tường thuật và nhận định như thế nào ?

Qua hai số báo trước, về vụ án tạt át xít, bạn đọc NGÔN LUẬN đã đọc ba thể văn khác nhau : văn cáo trạng, văn bút ký và văn tường thuật.Hôm nay,với số báo này, chúng tôi gửi tới tay bạn đọc một thể văn thứ tư : văn... nhận định và tường thuật

SƠ LƯỢC TÓM QUÁT LỜI BIỆN HỘ CỦA L.S. TOÀN

Bênh vực cho bị cáo Đặng thị Thông, có hai luật sư Phạm văn Toàn và Bùi tường Chiểu.

Vì trang báo này thiếu chỗ và một ngày nghỉ đã làm cho nó cách biệt với thời sự, chúng tôi chỉ tóm lược đại ý các luận cứ chính của luật sư Toàn như sau ;

— Bộ mặt của Cẩm Nhung chỉ là « kỳ dị » thôi chứ chưa phải là tàn tạ vĩnh viễn. Do đó, số tiền 3 triệu mà Dân sự nguyên cáo đòi bồi thường là một món tiền quá khổng lồ.

— Để xét xử vụ này, không thể căn cứ vào hồ sơ của tòa, vào lời khai của nạn nhân và các bị can khác nữa. Trong hồ sơ, không có một bằng chứng nào để buộc tội thân chủ của ông cả vì nếu có thì luật sư dân sự nguyên cáo chỉ cần 5—10 phút thôi chứ không cần phải nói tới 1giờ40 để chứng minh tội trạng.Đây là một vụ kiện xét về hành động của con người, không phải là một vụ kiện xét về ý định con người để mà buộc tội thân chủ của ông.

— Cẩm Nhung là một cô gái làm tiền, lẳng lơ.

— Ông Thức là người chơi bời quá đáng, không lo cho vợ con, để cho vợ phải đem đôi bông hột xoàn đi cầm cho bà Một lấy 20 ngàn đồng, trong khi người xa lạ thì được hưởng mọi sự sung sướng như nhà gần máy lạnh,có người ở v.v.

— Đưa ảnh 7 đứa con của bà Thông cho tòa xem và bẻ ra trước vành móng ngựa một đứa bé khóc mếu để gợi lòng thương của tòa.

— Nhắc lại vụ án đốt chồng một cách rùng rợn và chỉ bị kết án có 5 năm tù ở (sau ba năm ở tù, cô Quờn lại được tha).

— Nhiều người xuyên tạc vụ án này thành ra một vụ đấu tranh giai cấp.

— Xin cho bà Thông được hưởng sự nghi vấn.

LS. BÙI TƯỜNG CHIỀU LÊN AN NGÔN-LUẬN

Bằng một giọng lấy đầy vẻ thương cảm, luật sư Chiểu phác họa ra cảnh đau thương nheo nhóc của gia đình bà Thông. Trước kia, ông Thức là người chồng gương mẫu. Nhưng đột nhiên, gặp Cẩm Nhung ông đâm ra chơi bời bê bối. Tuy không ghen, nhưng vì quá buồn, quá tủi, quá thương con, bà Thông chỉ tìm phương pháp để cảnh cáo chồng mà thôi. Thế rồi, tình cờ đột nhiên có một bàn tay vô hình tạt át xít vào mặt cô Cẩm Nhung và những người nông cạn đã tin theo báo chí mà nghĩ rằng bà Thông là chủ mưu trong vụ đánh ghen ấy. Nếu tòa xét rộng và đi sâu vào sự thực, nếu tòa xét rõ mối tương quan giữa « bộ ba » (ông Thức, bà Thông, và Cẩm Nhung) thì sẽ thấy rõ bà Thông không phải là người chủ mưu, vì không có một động lực nào mạnh đến nỗi có thể xô đẩy bà tới trọng tội ấy. Vì vậy nên ngày nay bà Thông mới chờ đợi được mang ra ánh sáng công lý. Khi ông nhận biện hộ cho bà Thông thì cuộc thẩm vấn đã kết liễu. Mãi đến hôm thứ năm 13-12-1962, ra tới tòa, ông mới lần đầu tiên trông thấy Cẩm Nhung. Nhìn bộ mặt bị tàn phá của Cẩm Nhung, ông cũng vô cùng xúc động. Trước kẻ « ma tàn thân dại » ấy, ai trông thấy cũng phải cảm động. Nhưng vì nhiệm vụ, ông bắt buộc phải phanh phui hết sự thực như sau :

— Không có một tài liệu hay lời cung khai nào đích xác để buộc tội thân chủ của ông.Các bị can đều khai bà Thôngmướn họđánh ghen nhưng bà không bao giờ nhận tội ấy cả. Nếu có tạm nhận đi nữa, thì đó chỉ là cảnh cáo bằng 2 bạt tai mà thôi. Từ hai bạt tai đến vụ tạt át xít bước đường rất xa và có một cái hố rất sâu, không thể bước qua nổi.

— Lời khai của Cẩm Nhung trước sau bất nhất.

— Bà Sò (người làm của Cẩm Nhung) và ông Cát (tài xế tắc xi) đều mơ hồ không rõ rệt.

— Bà Thông không hề có mặt nơi phạm trường, bà không thể có mặt cả 2 nơi một lúc, vì bà còn bận đi xa lộ với vợ chồng thiếu tướng Tám.

— Không có một bằng chứng nào là bà Thông đã ra lịnh tạt át xít, bởi vậy tòa nên nghi ngờ và tuyên bố không biết ai là chủ mưu vụ trả thù này cả.

— Phúc trình pháp y của bác sĩ Phiệt rất lờ mờ, không thể tin nổi.

— Không thể tin ở lời khai của Cẩm Nhung, của các nhân chứng và của các bị can được, như là luật sư dân sự nguyên cáo đã viện dẫn các bút lục (*xin xem lại Ngôn Luận ra ngày thứ bảy*).

— Ông Thức chỉ vào nhà thương

Xem tiếp G trang 4

Bản án tuyên hồi 8g30 ngày 14-12

ĐẶNG-THỊ-THÔNG (vợ cựu Trung Tá Thức)	4 năm tù ở
TRẦN-THỊ-LÌNH	3 năm tù ở
ĐỖ-THỊ-MỘT (vợ Đại úy Lê-hữu-Quyền — Công Binh)	2 năm tù ở
NGUYỄN-VĂN-RÔ	18 tháng tù ở
TRẦN-VĂN-TRỌNG	10 tháng tù ở
HOÀNG-VĂN-THANH	10 tháng tù ở
LÂM-THỊ-NGỌC-DIỆP (vợ Thiếu tướng Tám)	30 tháng tù treo
LÊ-THỊ-TƯ	24 tháng tù treo

5 bị can Thông, Lình, Một, Diệp, Tư liên đới bồi thường cho Cẩm Nhung 600 ngàn.

Tin thế-giới

LÀO.— Pháp sắp trả lại căn cứ Séno nhưng vẫn để lại một số huấn luyện viên. Thủ tướng Lào sắp đi Mỹ.

ẤN.— Tái chiếm thành phố Bomdila. Tuy nhiên chưa rõ Trung Cộng đã rút khỏi Walong chưa.

BRUNEI.— Nghĩa quân rút vào rừng để tiếp tục đánh du kích. Anh vẫn tăng viện và lo ngại chiến tranh kéo dài.

TRUNG CỘNG.— Cuộc tranh chấp với Nga thêm dữ dội. Nhưng chưa chắc Nga đã thôi viện trợ quân sự cho Trung Cộng.

MỸ.— Quy Ba hết là mối hiểm họa nhưng Mỹ vẫn tiếp tục thanh sát bằng máy bay đồng thời đòi Nga giải quyết dứt khoát.

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Hai 17-12-1969
(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

	B.S. Phang-Missao 65, đường Lương như Học	Chợlớn
	B.S. Nguyễn hữu Phiếm 237, đường Trương minh Giảng	Sàigòn
Nữ	B.S. Nguyễn bích Tuyết 26, đường Nguyễn cư Trinh	Sàigòn
	B.S. Nguyễn minh Tâm 47, đại lộ Cộng Hòa, Chợ Nancy	Sàigòn

TIN CẦN BIẾT

SÀIGÒN.— Bộ Kinh Tế lưu ý các công ký thương gia rằng : để tiện kiểm soát, các hóa đơn cấp cho người mua hàng hay thuê tiện ích cần ghi đúng giá thật thâu hoặc đúng giá hợp lệ, đồng thời ghi luôn các khoản hoa hồng, giảm, v.v...

— Tổng Nha Ngân Khố cũng lưu ý các người có thuế phải nộp biết rằng: Tổng Nha không bao giờ phái nhân viên trực tiếp tới nhà đồng bào để thâu tiền thuế. Nếu có kẻ nào làm như thế thì đó là kẻ gian nên báo ngay Cảnh sát.

VỤ ĐẦU CƠ PHÂN BÓN Ở LONG AN

TÂN AN.— Lê minh Mẫn, quản lý Hiệp Hội Nông Dân quận Tân Trụ (Long An) đầu cơ 400 bao phân bón, ngày 15-12 bị tòa phạt 45 ngày tù treo và gần 5 vạn bạc phạt. Mẹ, chị, em đều bị cáo bị phạt từ 500 đến 2000 đồng về tội đồng lõa. (H.T)

NUỐT 2 VÉ SỐ GIẢ NHƯNG BỊ BÓP HỌNG PHẢI NHẢ RA

SÀIGÒN.— Khoảng 10 giờ ngày 14-12, ông T. nhân viên Hỏa xa ngụ tại cư xá Hùng Vương đem bán cho bà Nguyễn thị Ba ngụ số 31 đường Pétrus Ký tấm vé số loại 12B và BB cá cặp với giá 19.000đ. Xem xét kỹ lưỡng bà Ba biết là giấy số cạo sửa liền giữ ông N. lại để trình nhà chức trách. Biết cơ mưu bị bại lộ, ông T. liền giựt tấm giấy số bỏ vào miệng nhai định nuốt để phi tang nhưng bà Ba bóp họng ông T. đồng thời tri hô lên nên mới lấy lại được tấm vé số tang vật số 745.858 đã bị nhai rát đem trình nhà chức trách. Ông T. bị mời về bót điều tra. (N.P)

VỤ ÁN MÃI-DÂM Ở NHA-TRANG

NHA TRANG.— Cô Trần thị Mới 18 tuổi bị bắt quả tang đang hành lạc với khách tại nhà Lê thị Cúc. Ít ngày sau tất cả được tại ngoại, nhưng ngày 27-11-62, Trần thị Mới lại bị bắt lần nữa. Lần này bị tống giam cho đến ngày ra tòa. Trước tòa Trần thị Mới nhìn nhận tội lỗi. Tòa tuyên án : tha bổng Trần thị Mới nhưng phạt nhà chứa là Lê thị Cúc 15 ngày tù. (H.L)

MỤ DẦU RƯỚC NHẦM NHÂN VIÊN AN NINH

SÀI GÒN.— Nguyễn thị Ba, 40 tuổi, ngụ tại Khánh Hội làm nghề mụ dầu, có dụ dỗ được cô Phạm thị T. 14 tuổi ở cùng xóm. Chiều 14-12 mụ dầu Ba giắt cô T. qua Sàigòn rước mối. Khi đi ngang qua rạp Đại Nam, thấy một ông trai trẻ mỉm cười với mình nên chạy lại hỏi nhỏ «mới kiếm được em bé ngộ nghĩnh, thầy đi không ? » Sau khi ngã giá 200đ. thanh niên bảo kêu tắc xi đi mướn phòng. Bất ngờ tắc xi lại chạy thẳng về bót. Thì ra ông khách trai trẻ kia chính là nhân viên an ninh. (C.C)

ĐI XEM HÁT VỀ BẮT GẶP VỢ «MÀN TUỒNG»

GIA ĐỊNH.— Chiều ngày 14-12, cậu Nguyễn văn Mai 24 tuổi, ngụ ấp Di Linh đường Lê Lợi nối dài cùng 1 vài người bạn xuống Sàigòn xem cải lương. Khoảng 1 giờ đêm cậu trở về bắt gặp vợ cậu là cô Võ thị T. 22 tuổi, mới cưới hơn 4 tháng nay, đang ăn ái với 1 gã thanh niên lạ. Cậu Mai vừa bước vào phòng thì cô T. đã nhảy lại ôm cứng chồng để tình nhân tẩu thoát. Quá ức lòng sẵn củi đòn trên tay cậu Mai thẳng cánh nện đâm phụ 2 cây tét đầu máu ra lênh láng. Lối xóm chạy tới vội đưa nạn nhân vào bệnh viện cấp cứu. (N.P)

ĐI CHƠI VỀ KHUYA BỊ CHÉM 2 DAO

SÀIGÒN.— Hồi nửa đêm 15-12, cậu học sinh Đỗ thông Nhất, 17 tuổi, ngụ tại đường Công Lý, đi chơi về gần tới nhà thì bị kẻ lạ mặt đón đường chém một dao vào cổ và một dao vào nách, thương tích khá nặng. Cậu Nhất được chở vào bệnh viện còn kẻ lạ mặt tẩu thoát. (C.C)

Công nhân đạp xích lô ở Sàigòn và Gia-Định lưu ý :

Ở ĐÂU KIẾM ĂN ĐÓ
Nếu kiếm khách ở ngoài vùng của mình sẽ bị trừng phạt theo luật hình

SÀIGÒN.— Tòa Đô Chánh thông cáo :

Để dung hòa quyền lợi chung của chủ nhân lẫn công nhân xe xích lô đạp tại Sàigòn và Gia Định,những xe xích lô đạp Sài gòn chỉ được phép chở hành khách từ Thủ Đô vào Gia Định, nhưng không được rước mối ở Gia Định về Sài gòn và ngược lại những xe xích lô đạp Gia Định được phép chở hành khách từ Gia Định qua Saigòn và phải trở về Gia Định bằng xe không.

Những xe vi phạm sẽ bị trừng phạt chiếu theo điều 471 khoản 15 của Bộ Hình Luật.

Để phân biệt rõ ràng hai loại xe này, những xe xích lô đạp về bộ tại Tòa Đô Chánh được kẻ chữ « SAIGON » nơi lưng thùng xe trên tấm bảng số, màu đỏ nét chữ dày 1 phân, cao 8 phân, rộng 4 phân, chữ cách nhau 1 phân.

Kỳ xét xe tới những xe nào chưa kẻ thêm chữ « SAIGON » sẽ không được xét.

Vì sao Tòa Đô Chánh phải ra thông cáo trên đây ? Theo chỗ chúng tôi được biết thì ở Thủ đô, để giữ cơm ăo cho một số chủ nhân và công nhân hiện đang làm nghề đạp xích lô, chính quyền không cho "ra" thêm xe mới nữa. Nhưng mới đây bên Gia Định có một số xe khá nhiều mới được cấp giấy phép. Số xe này tràn qua Sàigòn thì sẽ thiệt hại cho công nhân bên Sàigòn do đó có sự khiếu nại và Tòa Đô Chánh phải giải quyết như trên.

GÁC LẠI

Vì cần có chỗ để đăng tải đầy đủ tin tức quan trọng vào cuối tuần, *Ngôn Luận* phải tạm gác các mục mục thường trực lại một kỳ. Xin trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

Những điều TRÔNG THẤY
Không thể được

Từ hôm thảo luận về ngân sách đến nay (ngày 12-12-62) ông Chủ tịch Quốc Hội đã 3 lần nhắc các dân biểu đi họp đúng giờ

Các dân biểu thay dân bàn việc nước,
Là những tay cách mạng giỏi vô cùng
Món tự do quý lắm để xài chung,
Tự do đến, tự do đi... chậm trễ
Ông chủ tịch vốn con nhà thi... lễ
Thấy bà con đồng viên nghỉ trưa nhiều,
Sợ cơm no không vận động, không tiêu
Mới phải nhắc (nhắc ba lần tất cả !) :
"Đành quý vị cứ vô ra thong thả
Nhưng cũng cần lưu ý đúng giờ cho !
Mình phê bình các bà lớn, ông to !
Mà trễ nải coi cũng kỳ quá xá ! »
Mấy nhà báo ngồi xa hơi lếu cá.
Rỉ tai nhau : « Mới nhắc có ba lần !
Quý vị đây đã thừa đủ tinh thần
Để giữ vững lập trường tranh đấu cũ
Nếu hà tiện từ bữa ăn, giấc ngủ,
Thì quyền hành dân biểu tổn thương to !»

NAM PHƯƠNG SÓC

Ngôn, Sơn, Luận LẠC VÀO TỬ ĐỊA

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

(Cấm phóng tác, trích dịch và quay phim mà không xin phép)

mách luật — DO LUẬT SƯ Đ.T. PHỤ-TRÁCH

HỌC SINH BỊ PHẠT VẠ VÌ DÍNH LÍU VÀO CUỘC XÔ XÁT TƯƠNG LAI SẼ RA SAO ?

HỎI : Tôi là học sinh bị dính líu trong cuộc xô xát đã bị tòa xử phạt vạ bồi thường 1đ. danh dự.

Vậy phạt vạ có liên hệ về sự làm ăn của tôi sau này và có ảnh hưởng gì đến tư pháp lý lịch của tôi không, và bồi thường 1đ. danh dự như thế nào.

Nếu bị liên can vào những điều kể trên tôi có thể chống án được không và tòa sẽ xử như thế nào ?

Ông N.L (Saigòn)

ĐÁP : Tòa phạt vạ có thể phạt vì cảnh hoặc phạt về tội tiểu hình. Nếu phạt về tội tiểu hình thì hình phạt có ghi trên tờ pháp lý lịch và có ảnh hưởng không hay tới sự làm ăn về sau này của ông.

Bồi thường danh dự một đồng là bồi thường tượng trưng, tuy nhiên nếu chủ nợ đòi thì ông phải trả 1đ. bạc này.

Ông có thể kháng cáo án tiểu hình và Tòa Thượng Thẩm sẽ xét xử lại. Sự kháng cáo phải làm trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày tuyên án.

Tuy nhiên nếu ông phạm tội thì Tòa Thượng Thẩm cũng sẽ lại y án sơ Thẩm.

Chính sách xã hội hoá...

(Tiếp trang theo 3)

được hay không ?. Nói thế là chưa thấu triệt phận sự của Thẩm phán. Đành rằng Tòa án không cải sửa được luật lệ, nhưng sự áp dụng luật lệ còn tùy thuộc toàn nơi Thẩm phán. Từ xưa đến nay, dân chúng đến Pháp đình không phải để tìm những nhà thông thái mà để nhờ ở sự sáng suốt của Tòa án. Quý vị thông thái sẽ biết nhiều luật, biết nhiều lý thuyết, nhưng Quý vị sáng suốt sẽ biết cân phân suy xét từng tội trạng, trên thực tế, biết phân tách từng loại tội phạm, biết đặt hành động phạm pháp vào trong khung cảnh xã hội, rồi định liệu hình phạt nặng, nhẹ thế nào, tùy theo hành động đó có nguy hại nhiều hay ít cho xã hội, do đó, Thẩm phán là người chiến sĩ bảo vệ xã hội, và nhờ sáng suốt, Thẩm phán sẽ kiến trúc dung mạo xã hội, tùy theo ý muốn Cộng Đồng. Như vậy, muốn đặt một chính sách thích nghi, phải nhận định trước cái khung cảnh xã hội trong đó kẻ bất lương phạm tội và Thẩm phán xét xử. Hoàn cảnh đó, thưa quý vị, là hoàn cảnh của một nước mới khôi phục chủ quyền, an ninh mới vãn hồi, hoàn cảnh đó là hoàn cảnh của một chánh thể dân chủ mới xây nền đắp móng trên một mảnh đất chia hai, hoàn cảnh mới tạo ra một trật tự mới, phải củng cố và duy trì, huống chi trật tự ấy càng đang bị đe dọa khuynh đảo, thì càng phải nên bảo vệ, và bảo vệ cần thiết.

Không còn là thời Thẩm phán ngự trị Tháp Ngà

Thời giờ này không phải là buổi thanh bình mà Thẩm phán ngự trị tháp ngà, cầm cân nẩy mực, ban phát một thứ công lý. Kinh nghiệm, với nấc thang hình phạt sơ đẳng: Trộm quả trứng nhẹ hơn trộm con bò, trộm con bò nhẹ hơn trộm tài vật trong nhà có người ở ban đêm, đi nhiều người mà mang khí giới, ngộ sát nhẹ hơn cố sát, cố sát nhẹ hơn cố sát có dự mưu Công lý. Đó là một công lý sáng lạn, đáng đưa lên màn bạc hay sân khấu. Nhưng đem tất cả cái tòa án ấy đặt vào khung cảnh xã hội hiện thời, mặt mà khói lửa, mà nơi thôn ấp có người ngả lăn ra chết, từng giờ từng phút, tại Cuba hay ở ranh giới Hoa-Ấn đang thử thách vận mệnh thế giới, thì Tòa án với sự áp dụng luật lệ một cách thông thái chưa hẳn đã làm tròn nhiệm một cách sáng suốt, trong một xã hội chậm tiến. Quả vậy, muốn bảo vệ cái trật tự xã hội hiện thời, phải một mặt diệt trừ những bọn phá hoại Cộng Hòa, mặt khác, phải tuyệt diệt những kẻ có hành vi làm tổn thương đến thể thống Quốc gia.

(Còn tiếp)

(1) Những Tiểu Đề là của Tòa Soạn.

ĐANG THẤT NGHIỆP...

(Tiếp theo trang 5)

Trước một sự thật quá ư...'khủng khiếp' ấy. Wettach người đàn ông khốn khổ nọ—sững sốt một hồi lâu rồi quỳ xuống lâm bẩm cầu nguyện như cảm ơn Trời Phật đã mang lại cho ông cái may mắn hi hữu đó.

Lập tức, Wettach trích ngay gia tài của mình để gửi trả ông chủ xưởng xe hơi số tiền lộ phí đã vay để đi Uraguay. Và bỗng nhiên ông ta trở thành một tỷ phú khét tiếng, lập nghiệp trên đất Uraguay, không trở về xứ sở nữa.

NGÀY MAI : Nhiều gia tài kếch xù chưa có người nhận.

(1) Phổ hệ học là những chuyên viên chuyên nghiên cứu về vấn đề nguồn gốc các gia tài chưa tìm được người nhận.

AI BỊ HO ? dùng ngay thuốc
CỬU KHÁI **Phế-Tạng-Bửu** *La vạn Linh*
Thuốc HO trị : ho khan, ho đàm, ho lâu ngày yếu phổi. Tổng phát hành : La Chánh, 532 đường Đồng Khánh Chợ lớn (có đề bán tại các đại lý Việt Hoa) K.N. Số 217 ngày 31-7-62

HẢO HÁN RẠCH LƯƠNG SƠN — THỦY HỬ tục truyện

Đông-Đô, Thi-Nại-Am soạn — *Bản dịch của* TỪ-VI-LANG.
SỐ 93 Kim-Thánh-Thán phê-bình — Thầy-Gòn chú thích

(Tiếp theo)

Trông mặt hắn có vẻ không lương thiện. Tại say đâu ngủ lăn ra đó, nên tôi đã sai trói lại, định giải ngay về huyện nạp quan, một vì trời còn sớm quá, hai vì muốn báo cho Bảo-chính hay, để mai đây quan phụ-mẫu có đòi hỏi thì Bảo-chính trả lời được rành rẽ. Hiện tên khả nghi ấy đang bị trói ngoài cổng ngăn kia !

Triều-Cái lưu ý suy nghĩ, bèn ngỏ lời tạ ơn :

— Đô-đầu có lòng nghĩ đến tôi như thế thật là quý !

Lát sau, người nhà bưng cơm rượu và thức nhắm lên. Triều-Cái bảo Lôi-Hoành :

— Ngoài này trò chuyện không thú, chi bằng ta vào hiên nhà trong mà ngồi cho tình hơn.

Bèn bảo người nhà vào thắp đèn nến lên, rồi Cái mời Hoành vào nhà trong uống rượu. Hai người phân ngôi chủ khách ngồi đối ẩm. Người nhà tiếp món ăn, thức nhắm, rót rượu, bày thêm hoa quả rau thêm... Cái lại bảo dọn rượu cho bọn thổ binh uống. Người nhà ra mời họ vào hành lang ngồi, rồi bưng ra một mâm thịt lớn và mấy chục cái chén tống, rót rượu, vào, mời bọn thả hồ ăn uống. Ở nhà trong, Triều-Cái vừa vui vẻ tiếp đãi Lôi-Hoàng, vừa nghĩ thầm trong lòng :

— Quái ? Thôn mình có thằng nào là trộm vặt, cướp cạn mà bị lính bắt ? Mình thử ra xem mặt hắn một chút...

Cái uống với Hoành sáu bảy chén rượu, rồi gọi một người chủ quán trong nhà ra dặn :

— Anh hãy ngồi đây bồi tiếp Đô-đầu. Ta đi rửa tay chóc lát, rồi trở vào ngay !

Người chủ quán ngồi xuống bồi tiếp "Đô-đầu". Triều-Cái bèn đi vào phía trong thắp ngọn đèn lồng, đi vòng phía sau, quay ra cổng ngõ, thì thấy sân ngõ vắng tanh. Biết bọn thổ binh đã kéo hết vào hành lang ăn uống, Cái liền hỏi gã người nhà canh cổng :

— Đô-đầu bắt được tên cướp, trói ở đâu ?

— Thưa Bảo-Chính, hiện trói trong cái phòng bên hông cổng đây.

Triều-Cái đẩy cái cửa sách soi đèn nhìn vào phòng thì thấy một người lực lưỡng vạm vỡ bị treo lên cao, mình trần, da thịt đen thui, hai ống chân thì lông lá rậm rì tòng teng buông xuống. Da chân thì đỏ bầm bầm. Lại soi đèn lên mặt hắn, thì thấy da thâm bầm bầm pha mầu đỏ nâu sậm, mặt to phèn phẹt, phía dưới tóc mai nổi một cục thịt mỏ đỏ hon hỏn, bên trên mọc một giúm lông đen pha vàng. Triều-Cái cất tiếng hỏi :

— Này, anh kia, từ xứ nào tới ? Ta chưa hề thấy mặt anh ở thôn này bao giờ ?

Người ấy đáp :

— Tôi là một người từ phương xa, tới vùng này chủ ý tìm gặp một người, không ngờ bị họ bắt trói kết tội trộm cướp ! Tôi sẽ có lý lẽ phân biện...

— Anh đến làng ta tìm ai vậy ?

— Tôi muốn tìm một vị bảo hán vùng này.

— Nhưng bảo hán đó tên họ là gì chớ ?

— Đó là ông Bảo-Chính họ Triều.

— Anh tìm ông ấy có việc gì ?

— Vì ông ấy là một trang nghĩa-sĩ, thiên hạ biết danh, là một hảo hán được khách Sông-hồ ngưỡng mộ, nay tôi lại thấy có một cơ hội làm giàu rất lớn, muốn tìm để mách cho ông ấy hay. Vì thế chẳng quản xa lạ...

— Thôi được, nói thế đủ rồi. Chính ta là Triều-Bảo-chính đây. Vậy nếu muốn ta cứu cho, thì anh phải nhận ta làm cậu ruột nhé ? Lát nữa, ta tiễn chân Lôi-Đô-đầu ra đây, anh cứ kêu ta bằng Cậu, ta sẽ nhận anh làm cháu. Anh nhớ nói rằng : Anh ở đây từ hồi còn thơ dại, mới bốn năm tuổi đã phải rời bỏ quê mẹ. Nay trở lại tìm cậu vì lâu ngày quá, quên cả đường lối, không tìm ra nhà... Nhớ chưa ?

— Ngài cứu cho như thế, tôi thật thâm cảm hậu ân ! Xin nghĩa sĩ dìu dắt cho.

Triều-Cái dặn dò xong, lại xách đèn trở ra, cài cửa phòng cổng ấy lại như cũ, rồi vội vã trở vào nhà, xin lỗi Lôi-Hoành :

— Thật vô lễ với khách quá !

— Không dám ! Chúng tôi quấy quả Bảo-Chính nhiều lắm, thật là không phải !

Hai người lại ngồi uống mấy chén nữa thì thấy ánh sáng ban mai xuyên qua cửa sổ rọi vào mâm rượu. Lôi-Hoành nói :

— Vâng đông đã rạng, tôi xin cáo thoái, để về huyện cho kịp buổi hầu giờ Mão. (Còn tiếp)

(3) Có ý khen cái sức khoẻ của Triều-Cái ghê gớm như tài thần thông của «Thác-Tháp Lý-Thiên-Vương» trong truyện Phong-Thần vậy. (Lý-Thiên-Vương nâng cả cây tháp trên bàn tay.)

ĐỌC GIẢ NGÔN-LUẬN HÃY MUA :
THỦY-HỬ (Tập I)
Bản dịch của TỪ-VI-LANG
đã phát hành khắp nơi. Tại tòa báo Ngôn-Luận và V.N Tiền Phong có ít bản đặc biệt có chữ ký và triện son dành cho các bạn chơi sách.

Đọc và cổ động NGÔN LUẬN

THUỐC BỔ MÁU
ĐẠI BỔ NGŨ TẠNG TINH La-vạn-Linh
TRỊ : các chứng mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm lao lực, suy yếu cơ thể, xanh xao gầy còm, nhức mỏi gân cốt.
Tổng phát hành : La-Chánh 532 Đồng-Khánh Cholớn (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa) K. N. số 219 ngày 7-62 31

Antigrippe VINCO
Trị: CÚM. NHỨC ĐẦU. CẢM SỐT. HO
KN số 168 BYT/QCDP ngày 21-8-62

thuốc HO mới = VIÊN và XI-RÔ
Pectofar
KHÔNG ĐỘC . TIÊU ĐÀM . DỄ THỞ

HO
Cảm Gió Khan Từng cơn

Hãy soạn thi bằng những sách này :
Luyện Khảo-sát Anh-Văn
Luyện — Dịch Việt — Anh
Văn phạm Anh-văn
Parsing and Analysis.
của LÊ BÁ KÔNG
Luyện thi Quang-Học
Luyện thi Đại-số-học
Luyện thi Hình-học
của ĐOÀN-LUYỆN
ZIÊN-HỒNG XUẤT BẢN

Gia đình nào cũng nên cho con em đọc :
TẠP-CHÍ-THIẾU-NIÊN
THANH-HOA
Chủ nhiệm kiêm chủ bút : LÊ BÁ KÔNG
Xuất bản ngày 1 và 15 mỗi tháng.
Bìa 6 màu, mỹ thuật, 52 trang, giá 5đ

TRỊ
Huê liễu
Máu độc
THẬN
Trị
Tim, bao tử, sưng sệ ho suyễn, lỗ tai, lỗ mũi, và cuống họng
Số K.N. 222 31-7-62
TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
106 NGÔ QUYỀN CHOLON

THUỐC MỚI TRỊ BỊNH ĐAU GAN
THUỐC EUCHOL
BỊNH ĐAU GAN
YẾU GAN _ TÁO BÓN
NỔI MỀ ĐAY
MỤN NGỨA Ở MẶT
THẬN - BONG BÓNG
ĐẶC QUYỀN BÀO CHẾ CỦA
LABORATOIRES - SANSON - PARIS
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Mở rộng hiểu biết — hơi ĐIỆN

TỪ CHUNG sưu tầm

NAM CHÂM NHÂN TẠO (Tiếp theo)

Sau khi tìm ra quy luật rồi, ông Ampère bèn dùng toán học để đặt ra những công thức ấn định sự liên quan giữa sức mạnh của dòng điện, với chiều xa giữa hai sợi dây, và sức mạnh của từ trường.

Các nhà bác học liền xử dụng ngay những công thức ấy vào trong những công cuộc thí nghiệm khác và cho đến nay, công thức của ông Ampère tìm ra hãy còn đúng.

Ông Ampère còn tìm thấy rằng từ trường theo một đường dây điện thể hiện bằng những mạch tròn gọi là từ mạch. Điều này dẫn đến một áp dụng thực hành quan trọng.

Một hôm trong phòng thí nghiệm ông chợt nghĩ rằng nếu bẻ cong sợi dây lại thì từ lực tập trung lại có mạnh hơn không ? Ông thử coi, và nhận thấy sự việc xảy ra đúng như ý ông nghĩ. Với một sợi giây điện để thẳng ông chỉ có thể hút được ít mảnh sắt vụn. Khi ông bẻ cong sợi dây điện thì hút được nhiều hơn. Thế là ông biết rằng từ lực rải quanh sợi dây điện theo các từ mạch. Họp các từ mạch lại người ta có từ trường. Bẻ vòng sợi giây điện từ lực mạnh hơn lên. Nhưng liệu còn có cách nào tăng từ lực lên hơn nữa được không?

Ông Ampère cuốn dây điện tròn lại thành ống dây điện, và luồn một cái kim vào cuốn dây. Rồi ông cho điện chạy. Kết quả vượt sức ông mong muốn. Chưa bao giờ ông được thấy một sức nam châm hút mạnh đến như thế. Nó hút nổi những mảnh sắt lớn. Thế là ông Ampère đã tạo được nam châm điện.

Nhưng ông Ampère chưa hài lòng. Ông thí nghiệm thêm và ông thấy nếu ông lồng một thỏi sắt non vào trong ống dây, thì khi mắc dây điện ông có một từ lực mạnh nhất. Khi tắt điện thì từ lực cũng mất theo. Khoa học gọi đấy là nam châm tạm thời. Thỏi sắt non chỉ có sức hút khi nào có dòng điện chạy theo cuộn dây. Ngược lại khi ông Ampère thay thỏi sắt non bằng thỏi sắt già, thì ông thấy phải có một luồng điện mạnh hơn, sắt mới có sức hút. Nhưng mà sức hút ấy không mất đi khi tắt điện. Thép già giữ từ lực lại, và phải lâu lắm từ lực này mới mất dần đến hết. Khoa học gọi đấy là nam châm vĩnh viễn.

Với những cuộc thí nghiệm ấy ông Ampère đã cung cấp cho khoa học nhiều kết quả quý báu. Ngày nay để tưởng nhớ đến công ơn ông, khoa học lấy tên ông để gọi đơn vị sức mạnh hay là cường độ của dòng điện.

Ngày mà nam châm điện được phát minh thì lịch sử hơi điện bắt đầu ghi nhận những áp dụng thực hành về điện. Khi mà con người đã tìm ra nam châm điện, thì con người bắt đầu chế ngự được điện để xử dụng. Điện từ giữ một vai trò rất quan trọng sau này.

Thoạt đầu, áp dụng đầu tiên của điện từ là cái chuông điện mà ở thành phố thường là nhà nào khá giả cũng có. Chuông rung giờ tan sở, chuông rung giờ họp, chuông rung báo hiệu xi nê sắp chiếu, chuông điện thoại, tất cả đều theo chung một nguyên tắc.

Chuông điện gồm ba phần, nắp chuông, cần rung chuông và bộ phận điện từ.

Chuông điện

Nắp chuông như chuông xe đạp ai cũng biết. Cần rung chuông một đầu có chày để gõ vào chuông và đầu nữa dính liền với một thỏi sắt non, gần sát ngay với bộ phận điện từ. Khi bấm nút chuông thì điện theo đường giây chạy qua nam châm điện. Từ lực do cục nam châm điện này phát ra hút đầu sắt non của cần rung chuông, khiến dùi chuông đập vào nắp chuông kêu lên thanh tiếng. Khi thôi không bấm nút thì điện không chạy qua bộ phận nam châm điện nữa. Từ lực không có, không hút được cần rung chuông, nên chuông nghỉ

(Còn tiếp)

(Tiếp theo)

Trở về bây giờ là thất sách, nguy hiểm ! Vì tình hình có thể biến chuyển bất ngờ, nếu xảy chuyện dở trời hai độ tử biết rút đâu cho đặng yên ? Vậy nên thầy muốn hai độ tử hãy về Lộc Bình trước, đặng có nơi sau này rút về, cố thủ. (Phò Vân thiền sư trù liệu rất sáng suốt!)

Sáng sau, hai tốp từ giã sư cụ Hiên Vân tự rời xuyên sơn đi về châu Lộc Bình... Bốn ngày sau, tới Phật Linh tự. Phò Vân thiền sư liền bị cảm, nằm phục, nóng lạnh li bì, bèn hỏi các độ tử, dặn rằng :

— Sớm mai hai đồng chí Tuất nhị, Hợi nhứt lên đường về Phật Thủ sơn phăng dò tình hình rồi đột nhập địa huyệt, thay thế cho hai độ tử Mẹo, Ngọ (đã biết hậu cứ hội ở Lộc Bình rồi). Đáng lẽ thầy cũng trở về nhưng vì bị đau bất thần, nên phải để hai độ tử về trước, khỏi đau ngày nào thầy sẽ lên đàng ngày đó. Sư huynh (Sư Trạch) chưa thể trở về được vì vụ vượt ngục tại Đông Triều, sợ mật thám đang ráo riết hoạt động truy nã...

Hai đồng chí Tuất, Hợi nghiêng đầu bái lãnh lịnh thầy. Thiền sư lại tiếp luôn :

— Có một điều thầy hết sức lưu ý các độ tử là phải tuyệt đối thận trọng để phòng lúc đi đường, phải tránh các nơi dân cư đông đúc, các trục giao thông các bến tàu xe v.v. Đặc biệt khi gần tới Phật Thủ Sơn, lại càng phải canh giác hơn. Tuyệt đối phải ngày nghỉ trong rừng, đêm đi... Phải tính các chặng cho khéo, khỏi lỡ các độ nghỉ. Tính làm sao cho lúc trở về tới địa huyệt, trời còn chưa sáng !...

Hôm sau, vừa chập tối hai đồng chí Thiên Địa Hội bái biệt thầy và mọi người lên đàng. Đi luôn 6 đêm 5 ngày thì tới địa phận tây bắc Phật Thủ Sơn, làng Trảng Sơn, tổng Na Sơn. Dưới ánh trăng xuông, hai đồng chí vừa vụt bước tào trên đường mòn dẫn đến Bạch Viên Tự. Đang đi, bỗng có tiếng hô 'đứng lại', khiến hai đồng chí nhảy nhổm, bất hồn... rồi... không ai biểu ai, co giò chạy... Nhưng... được chừng mươi bước cả hay bị vật chi cản ngáng cẳng, té nhào lăn củ... chưa kịp ngồi lên hoàn hồn, đã bị hàng chục cánh tay ôm cứng, ngọn súng dí nơi gáy và màng tang, đồng thời ánh đèn bấm lóe lên lam chóa mắt...

Năm phút sau 2 đoàn viên Bạch Viên Giáo bị trói thúc ké (giật cánh sau lưng) dẫn đến bản doanh của Bernard, Một cuộc thẩm cung được xúc tiến lập tức, đặng tìm hiểu tung tích, chân tướng hai kẻ lạ trọc đầu. Nhưng vô ích ! Những cái đấm đá, gậy gộc, như đã giáng xuống hai bao đất, không làm phát lên một tiếng rên la khóc lóc nào... Hỏi gì cũng không biết, cả hai chỉ nhận có đến thăm bạn sa môn là Huệ Năng (Sư Trạch) chớ không có manh ý chi hết !

Lối sáng hôm sau, hai tốp a giăng theo hai chủ tướng Bernard và Bố Chánh Văn cùng hai nhà sư trở về Ty Liêm Phóng Quảng Yên. Ngay đêm đó, cuộc thẩm vấn hai nhà sư được tiến hành, đồng thời Bernard đánh điện báo tin bắt hai nhà sư trong trường hợp như đã kể trên về Trung Ương cho Arnoux biết.

Từ đó cho đến ngày nhận được quyết định của Arnoux từ Hà Nội

TIỂU THUYẾT CHIẾN ĐẤU — Sư Trạch PHỤC THÙ

ĐỂ CHO TINH THẦN CHIẾN SỸ QUỐC GIA

SỐ 93 Truyện dã sử của Tinh Đẩu Nguyễn-Dương-Văn

CHƯƠNG XIX

Bao vây Bạch Viên Tự

đánh về Quảng Yên truyền lịnh cho Bernard lập tức chuyển giải hai nhà sư về Trung Ương, trước sau, hai đoàn viên Thiên địa Hội Bắc Kỳ đã bị bầy trận đòn tra tấn dã man.

Đến kỳ tra tấn thứ sáu thì Tuất nhị đã ngất xỉu hai lần. Một thám phải ngưng tay đánh, vì đã cục lên mặt. Lần thứ nhất tỉnh, nhưng lần thứ hai thì ngất ngư, phải chở sang nhà Thương tỉnh lỵ. Bác Sỹ Cơ đích thân chăm sóc, làm hồi tỉnh lại nhưng khuyên Bernard nên nhẹ tay một chút nếu không, nhà sư này có thể chết trong một cuộc thẩm vấn sau...

Năm nhà Thương được một ngày nhà sư đã dần dần hồi lại, bắt đầu ăn cháo... Sang ngày thứ ba, Bernard sang thăm coi bệnh tình, thấy nhà sư đã khá bèn xin chở về Ty... Một lần nữa, Bác sỹ có ý can thiệp, nhắc lại lời cảnh cáo bữa trước...

Thấy Bác sỹ Cơ dường như có đôi chút thiện cảm với vị sa môn, lại biết có bác sỹ này vốn có đạo tâm, thường ủng hộ các chùa chiền (hồi đó các chánh mật thám tỉnh có nhiệm vụ phải nắm vững hành động, tư tưởng, thái độ các viên chức Việt từ Tổng Đốc, Tuần Thủ trở xuống) Bernard càng nghi vị Bác sỹ muốn che chở nhà sư, bèn bịa chuyện nói với Bác sỹ Cơ là vừa được tin mật báo có âm mưu giải thoát hai nhà sư nên cần đem Tuất nhị về bên Ty đặng canh phòng cho được chắc chắn hơn. Y cũng hứa sẽ không nặng tay đối với nhà sư.

Nói rồi, Bernard hạ lệnh cho hai y tá khiêng chiếc băng ca chở nhà sư về Ty mật thám...

Sáng hôm sau, cuộc thẩm vấn thứ bảy bắt đầu. Lần này đến đòn 'chả nướng' nghĩa là lấy một cục than củi đỏ rực để lên bụng dưới rồi lên rún. Sa môn Hợi nhứt bị thẩm vấn trước bằng món « chả nướng » rùng rợn đó. Nhà sư đã tỏ ra xứng đáng là một « tao huyện viên » của Thiên địa Hội, chịu đựng đòn này một cách cực kỳ gan dạ... Song le, khi hòn than từ dạ dưới được gắp xích lên lỗ rún thì... cả bụng đột nhiên phồng bự như trống chầu. Sa môn Hợi nhứt thét lên... rồi ngất xỉu (Bụng phồng lên vì nhà sư ngậm hơi quá mạnh đặng chịu đựng sức nóng mọi ruột, hơi ở dồn cả xuống bụng, nên phồng lên trông rất quái gở. Sự bặt hơi này làm đứt nhiều động mạch, nạn nhân vì vậy xỉu luôn). Sa môn này lập tức được chở sang nhà thương.

Kế đến lượt Tuất nhị ở bệnh viện về bữa qua, được khiêng đặt giữa sân để « nhập tiệc ». Hồi này lúc Hợi nhứt bị cục than đỏ rực làm thịt da bụng cháy xèo xèo khét lẹt, sa môn Tuất nhị ngồi chứng kiến (buộc phải ngó coi bạn bị cực hình) thấy vậy, mắt hoa lên, hai tay chới với rồi gục đầu xuống đất...

Cẩm Bernard ngồi coi cuộc khảo tra tấn thứ 7 chót này (ai quen lợi món « chả nướng » có nhiều hy vọng được thắt), cho là nhà sư đã giả đò vờ vẫn, để tránh đòn tra tấn. Nghĩ vậy, ra hiệu tay, cho khiêng Tuất Nhị ra sân... Quả như lời Bác sỹ Cơ đã báo trước, sa môn này vừa đặt ngửa trên mặt đất, và cục than hồng đỏ vừa để lên bụng dưới... thì mặt đã tái ngắt như xác chết lâu ngày, bụng phồng lên chút ít rồi xìu luôn như trái banh xì hơi, máu trào ứa hai bên miệng, trông rất đối thương tâm ! Sa môn Tuất nhị hồn đã về cõi cực lạc !

Thấy nhà sư chết, lúc ấy mật Bernad biến sắc, gọi luôn giây nói sang nhà thương mời bác sỹ Cơ tới cấp cứu. Nhưng vô ích ! Bác sỹ sang tới nơi, chích vài ống thuốc... nhà sư vẫn nằm cứng đơ. Bernard nhún vai nói :

— Thôi... sự đã rồi ! Tôi chỉ còn yêu cầu Bác sỹ tận tình cứu chữa cho tên kia (Hợi nhứt) chóng lành mạnh, rồi tôi sẽ tha y !

Nói đoạn, y khẽ rỉ bên tai bác sĩ Cơ :

— Xin bác sĩ đấu kín, chớ báo cho nó hay tin bạn nó đã chết... như vậy sẽ lợi cho sự chăm nom thuốc thang cho y chóng bình phục !

Nghe lời, bác sĩ Cơ về, đã riêng sa môn Hợi nhứt nằm một căn phòng nhỏ, để thuốc men điều trị, cấm ngặt không cho ai lại gần và bên ngoài có lính gác ngày đêm. Vì sự phong tỏa chu đáo như vậy, nên sa môn này không thể hỏi ai đặng biết về tình trạng bạn đồng chí ở bên ty Liêm Phóng. 8 ngày sau, thấy nhà sư đã được mạnh, viên Chánh ty liền sang nhà thương tỉnh, đón về Ty Liêm Phóng để chuẩn bị gởi đi Hà Nội... Bernerd đã dặn dò nhân viên phải kín tiếng, nên nơi đây Hợi nhứt cũng không làm sao biết tin tức về người bạn đã chết.

Sáng sớm tinh mơ hôm sau, chiếc cam-nhô-nết Rờ-nô kín đã từ từ đỗ trong sân ; nửa tiểu đội khố xanh và 2 xếp bi-gà-đơ tây lại áp tải phạm nhơn đã đứng giữa bên xe, đợi Bernard điểm tâm xong là khởi hành... Năm phút trước giờ xe chuyển bánh, cửa xà lim rộng mở hai viên xếp lại và hai lính khố xanh dẫn nhà sư, tay còng thúc ké qua sân bước lên xe, nhưng cửa vẫn chưa đóng... Sa môn Hợi nhứt ngó trước nhìn sau, không thấy Tuất nhị, trong lòng phát nghi, vì đêm trước nằm trong xà lim sa môn đã mơ thấy Tuất nhị nét mặt rầu rĩ, mình mẩy từ đầu đến chân bê bết máu, đứng lơ lửng ẩn hiện trên lưng chừng không, ngay khung cửa sổ, ngó vô, đăm đăm nhìn Hợi nhứt ủ rũ âm đạm.

(Còn tiếp)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

ĐỐI THỦ

THỊ-ĐÀO

Chiếc xe vận tải to lớn từ từ dừng lại ở đầu ngõ. Lũ trẻ đương đùa nô chạy đến nhìn mấy món đồ bóng loáng trên xe. Chiếc tủ kính phản ánh mặt trời buổi sáng dọi vào mặt người phu khuân vác những bóng sáng lấp lóa. Từ mấy hôm nay căn nhà ở cạnh nhà tôi đã có người đến lo dọn rửa, quét vôi sạch sẽ, và chiếc xe hôm nay mang đến một gia đình mới, hẳn là một gia đình sang trọng. Người chủ là một gã đàn ông bụng đầy những mỡ đang chỉ dẫn cho mấy người phu khuân đồ vào nhà. Mấy bà hàng xóm mặc sức mà đoán giá chiếc giường kiểu mới, bộ bàn ghế bọc nệm màu sặc sỡ, những chiếc ghế bịt đồng hay trầm trồ khen chiếc tủ lạnh quá lớn.

Hình như những lời thán phục của họ lọt vào tai người chủ, gương mặt của gã trở nên tự đắc và gã lại muốn cho mọi người biết giá trị món đồ của mình, bằng cách luôn miệng dặn dò những người phu bằng một giọng nói ồ ồ và đủ to để...cả xóm nghe :

— Coi chừng kẻo ngã hư chiếc tủ năm nghìn của tôi đấy !

— Các anh khiêng nghiêng thế kia thì hỏng cả cái máy hát bạc vạn của người ta rồi.

Và tôi phải công nhận rằng gã giàu thật. Hai chuyến xe chở đầy đồ đạc đáng giá đến căn nhà mới này. Buổi chiều thì mọi việc đều xong. Có tiếng hát vang từ chiếc máy to lớn ở phòng đằng trước nhà, có tiếng ông chủ nhắc người nhà trải đệm trên lầu. Buổi tối, vợ con ông đến trên một chiếc xe bóng lộn. Đôi mắt tôi chợt sáng lên khi thấy một người con gái đẹp trong đạo quân thê tử ấy. « Ừ ! Có thế chứ ! Ít ra thì trong hàng ngũ những nhân vật "liên gia tương trợ" của tôi cũng phải có một cô nàng trông khá khá để, nếu có dịp, tôi sẽ trổ tài...». Tôi mỉm cười với ý nghĩ đó. Tôi bắt gặp tia nhìn đượm một chút ngang tàng và kiêu ngạo của người anh nàng. Hắn ta «cốt si tô» (hẳn là phải tập tạ cả ngày lẫn đêm) và trông có vẻ du đãng tợ. Tự nhiên tôi thấy ngần ngại với ý nghĩ chiếm cảm tình cô láng giềng vì sự hiện diện của "tằng" anh ấy. Một chút tự ái nổi lên, tôi cương quyết dở những ngón sở trường để hạ hắn và có thể thì nàng mới phục tôi được. Những ý nghĩ miên man đã khiến tôi mất ngủ trọn đêm. Một kế hoạch đã được vạch sẵn để tiến đến mục đích. Tôi áp dụng chiến tranh tâm lý để nhờ đó thắng điểm được đối thủ và sau đó, nếu cần, tôi sẽ đem áp dụng những miếng đòn ác hiểm đã học được của một vị võ sư danh tiếng từ mấy năm trước để hắn biết rõ tài năng của tôi. Kể ra thì kế hoạch ấy không được hoàn thiện lắm, nó có vẻ cổ điển quá, nhưng là một lối đã đem đến nhiều thắng lợi vẻ vang cho các bậc tiền phong của tôi.

Tin chắc rằng thế nào cũng thắng, tôi thấy lòng sung sướng. Tôi mơ đến một ngày mai tươi đẹp, nàng sẽ thuộc về tôi và cuộc đời tôi sẽ vơi đi những nỗi buồn cô độc. Nàng sẽ luôn miệng khen tôi là một kẻ chàng trai lý tưởng, đàn ngọt hát hay, võ nghệ cao cường và kiêm cả... phụng sự đắc lực nữa. Những ý nghĩ ấy đưa tôi vào cõi mộng. Dù chỉ thoáng thấy nàng có một lần nhưng tôi đã si nàng mất rồi. Tuy không trồng cây si ngay trước nhà nàng, tôi cũng đã vun xới được một cây si bên cạnh nhà nàng vậy. Cây si càng lớn thì tôi càng héo hon, một tỉ lệ nghịch đáng sợ, và tôi phải tranh thủ thời gian trong cuộc đua nước rút này.

Miếng đòn đầu tiên được tôi đem ra áp dụng ngay đêm sau đó, để phá đầu «thằng» anh nàng, vừa để gieo vào lòng nàng những ý tưởng đẹp ban sơ về tôi. Từ chỗ cửa sổ bàn học, qua bức tường ngăn cách đôi nhà, tôi có thể nhìn thấy dáng nàng ngồi học bài ngay bên cửa, sau bức màn tuyn mỏng. Con nhà giàu mà chăm học như nàng thật là hiếm có. Mỗi lần nhìn sang nhà là mỗi lần bắt gặp dáng nàng, vì thế cả ngày tôi cứ ngồi bên cửa sổ, sách vở bề bộn, không phải để học mà để... ngắm nàng. Buổi tối hôm ấy, khi các cánh cửa của mấy căn nhà trong xóm đã khép kín, những tiếng trẻ con nô đùa im bặt, tôi khởi sự ra tay. Tôi ngồi trên bàn học, đèn trong nhà tắt cả, chỉ trừ ngọn đèn ở bàn tôi. Tôi suy tính kỹ để đặt ngọn đèn thế nào cho bóng mình hiện trên khung cửa, tạo một hình ảnh đẹp cả buổi chiều tôi đã đóng cửa phòng để dượt lại ngón đàn bầu ra tay tối nay. Kể ra thì ngón đàn của tôi không phải là tầm thường. Sau một năm thọ giáo ông thầy Tàu về sáu câu vọng cổ, tôi có thể làm mềm những quả tim cứng nhất, tạo một âm hưởng buồn trong lòng người thưởng thức. Ngồi đờn, mắt tôi hướng về phía nàng, những nỗi niềm của tôi thể hiện trên đầu ngón tay lướt trên giây đàn. Thỉnh thoảng người con gái vén màn nhìn về phía tôi. Thành công đến với tôi quá mau chóng. Ngay hôm sau tôi bắt gặp tia nhìn mến phục của nàng khi đi ngang nhà tôi và gặp được gương mặt có vẻ cau có của «thằng anh» nàng nữa. Hắn có vẻ cay với tôi lắm và hình như chỉ chực ăn tươi nuốt sống tôi vậy (hắn chưa biết tôi có võ, tội nghiệp thật !)

Ngày tiếp theo, tôi cũng trổ tài cho nàng thưởng thức. Nhưng tôi ngạc nhiên không cùng khi nghe vẳng từ nhà nàng một khúc đàn tuyệt diệu. Tự nhiên tôi ngừng tay. Hắn đàn ấy ư? Chưa bao giờ tôi được thưởng thức một khúc đàn hay như vậy. Tiếng đàn buồn da diết, nghẹn ngào khiến lòng tôi buồn buồn. Tôi bâng khuâng nghĩ đến sự thất bại và tự thấy xấu hổ về sự thua sút của mình. Tuy vậy tôi vẫn còn có hy vọng thực hiện mộng tưởng, bởi vì ngoài ngón đàn mùi, tôi còn có một cái tài khác. Cả xóm ai cũng biết đến tiếng sáo của tôi. Những lúc thấy buồn, bất cứ ngày đêm trưa tối, tôi thả hồn theo tiếng sáo chơi vơi. Tôi đi học được mấy khúc sáo thật lạ, rồi lại tìm được một đoạn Nam Ai, vì vậy cái vốn về thổi sáo của tôi cũng không đến nỗi làm buồn lòng khách... mộ điệu. Khách đây là những ông, những bà bị dựng dậy giữa khuya vì tiếng sáo của tôi, một đôi lúc họ đứng ở ngưỡng cửa nghe tôi thổi với cục đá trong tay. Nhờ sự quyến rũ của những âm thanh hay ho đó tôi sáng tạo nên may phước tôi chưa bị lỗ mũi ăn trầu lần nào cả.

Một tối thứ bảy, sau khi thoát được cái nạn nhức óc vì tuồng cải lương truyền thanh tôi lại bày một keo khác. Giữa đêm trường, tiếng sáo vút lên, chơi vơi rồi nghẹn ngào như tiếng nấc. Chưa bao giờ tôi thổi hay như vậy. Nàng vén màn cửa nhìn sang. Tôi đã thành công trong hiệp nhì này.

Ngày hôm sau lại có cái nhìn cảm phục nàng gởi cho tôi. Thế nhưng, họa vô đơn chí, «thằng» anh của nàng lại qua mặt tôi một lần nữa. Tối hôm sau thì hắn trổ tài thổi sáo. Những âm thanh dìu dặt và gợi cảm vang từ nhà nàng đã khiến tôi bối rối. Chưa ai thổi sáo hay đến như vậy, kể cả những bậc thầy của tôi nữa. Tôi tiêu tan hy vọng. Thất bại nặng nề. Tôi đã gặp phải một đối thủ quá cừ khôi. Tự lượng sức mình, tôi không muốn mở một mặt trận mới để rồi lại gánh lấy thất bại đau thương.

***

Kể ra thì các bà cũng dễ thông cảm nhau. Mới dọn đến đây chưa đầy nửa tháng mà bà hàng xóm làm quen được với mẹ tôi và lại vào một phần hụi tháng do người làm chủ. Tôi được mẹ tôi ủy nhiệm đi mời các tay em đến khui kỳ hụi đầu.

Cánh cổng khép hờ, tôi bước qua sân vào nhà. Vắng vẻ. Tôi gõ cửa, chẳng có tiếng trả lời. Tôi đi vòng ra đằng sau để tìm bà chủ. Ngang qua phòng của nàng ngồi học, tôi len lén nhìn vào. Chẳng có nàng, tôi nghe tiếng sáo trong phòng. Tôi nhìn kỹ hơn, để nhận thấy một sự thật chua cay. Trong góc phòng, cuộn băng nhựa trên chiếc máy ghi âm quay đều, khúc sáo mà «địch thủ» của tôi thường "thổi" vang lên, dìu dặt. Tôi tỉnh lần người. Có tiếng chân của bà chủ từ trong nhà ra. Tôi lễ phép :

— Thưa bà, mẹ cháu mời bà sang khui hụi.

Tôi trở ra. Từ trong phòng nàng, điệu sáo đã dứt để nhường cho một khúc đàn ảo não...

hoa thơm cỏ lạ

— Chỉ có nâng cao tư tưởng mới có thể thành công và tiến bộ được.
J. L. ALLEN

— *Ý chí « chuyển bại thành thắng » là một trong những đức tính cao quí nhất của con người.*
ALFRED ADLER

MÁCH GIÚP

— Ông TRẦN ĐỊNH THĂNG (Sàigòn):
Hai vé số NĐBA của ông không trúng.

— Em MAI DUNG (Saigòn):
a) Em nên phi-dê thì hơn. Không có loại thuốc mau mọc tóc như em muốn đâu.
b) Lấy tăm chấm vào củ nghệ rồi chấm vào các nốt đó, ít lâu sẽ hết.
c) Dùng các loại thuốc đó không sao.
d) Đem lại thợ bạc, sửa được ngay
e) Không nên may quần màu đỏ, trông sợ lắm. Nên chọn những màu nhã, như xám, xanh đen, nâu, cà phê sữa đậm v.v..

— Cô P.T. HÀ LAN (Saigon)
a) Vé số KP không trúng.
b) Chưa có kết quả.

— Em NGUYỄN THẠCH (Phan Thiết) :
a) Không được dự thi.
b) Được.

— Bạn HOÀNG VIẾT Đ. (Saigon) :
Hợp lệ

— Ông LÊ VĂN KHEN (Hoà Hưng)
Có thể được hoãn dịch.

— B. HOÀNG THỊ BÍCH SƠN (Saigòn) :
a) Chưa có kết quả.
b) Mua tại các tiệm mĩ phẩm.
c) Không có.
d) Đó là những hình ảnh «bất đắc dĩ», chắc bà cũng... thông cảm cho nhà báo?

— Em BÍCH THANH (Vũng Tàu) :
Ba vé số BCGĐ của em không trúng.

— Bạn HUỲNH - KHANH - PHẤN (Saigòn) :
a) Địa chỉ nha Quân y : KBC 4545.
b) Không.
c) Phải có từ tài II.

— Bà LỆ THỊ MINH (Tândịnh)
a) Không trúng.
b) Vé số K1 đó trúng 100 đồng.
c) Không được hoãn dịch.

— Cô LÂM (Chợlớn) :
Không có gì đáng lo.

HÀ-MAI-LAN

BÉ NGÔN BÉ LUẬN của VĂN-HIẾU

Chính sách Xã-Hội-hóa Pháp-đình

do ông dân biểu Nguyễn-Quốc-Hưng Chủ-Tịch Ủy Ban Định Chế và Tư Pháp trình bày tại diễn đàn Quốc-Hội

Chiều hướng thể hiện qua những con số (1)

Để chứng giải Ngân Sách của Bộ Tư Pháp trong năm mới, Ủy Ban Ngân Sách và Tài Chánh vừa trình Quốc Hội những con số Tòa Án và nhân viên cần thiết phải tăng gia trong công cuộc trừng phạt. Ủy ban Tư Pháp và Định Chế, trong nhiệm vụ của mình, lấy làm phiền phải lưu ý Quốc Hội đến tổng số tội nhân, những người bị trừng phạt. Bởi quí vị cần biết phần số những phần tử xấu của xã hội và sự tăng giảm của phần số đó, để với danh nghĩa đại diện nhân dân, tìm trừng thuốc chữa trị phần bại hoặc cố thể Quốc gia, để ngăn ngừa bóng tối của tội lỗi lan tràn qua phần sáng của xã hội. Một tội trạng riêng rẽ là một tật xấu cá nhân, nhiều tội trạng hợp thành một chứng bệnh xã hội. Một học giả có thể nghiên cứu từng tội trạng riêng biệt, nhưng Thẩm phán nêu cao ngọn đuốc công lý phải nhắm một chiều hướng chung, để đem xã hội ra khỏi cảnh tối tăm. Cho nên, hôm nay bắt đầu một niên khóa mới, Ủy Ban Tư Pháp và Định Chế muốn cùng Quý vị đi tìm cái chiều hướng ấy.

Số can phạm thành niên gia tăng

Theo bản thống kê thiếu nhi phạm pháp, tổng số can phạm trong năm 1961 là 2.510 qua năm 1962, trong 6 tháng đầu số trẻ con phạm tội là 1.189. Rất tiếc hiện tại ta chỉ có thống kê hai kỳ Tam Cá Nguyệt, nhưng ta cũng có thể ước lượng rằng tổng số không tăng, không giảm. Duy có điều đáng chú ý là số can phạm đại hình dưới 18 tuổi đã giảm bớt một cách kỳ diệu. trong năm 1961 có tới 65 tội nhân đại hình dưới 18 tuổi, nửa năm nay thấy 9 thiếu nhi phạm tội đại hình, kể đến tháng 7 năm 1962.

Trái lại, số can phạm thành niên thì tăng lên gấp phân nửa : từ 30.000 trong suốt năm 1961 tổng số đã tăng lên đến 23.259 trong nửa năm nay. Sự trạng này khiến ta phải so sánh và suy luận. Từ khi luật ngày 3-7-1958 được ban hành để ngăn ngừa lưu manh trẻ con hư hỏng cho tới nay, thì mọi người trong xã hội từ gia đình tới trường học, từ Chánh Phủ tới các cơ quan tư nhân, các đoàn thể chánh trị, và vừa rồi đây Tòa Đô Chính còn họp Ủy ban, Hội Đồng Liên Bộ còn triệu tập phiên nhóm để nghiên cứu thêm những biện pháp sửa trị thiếu nhi du đãng. Về phương diện trừng trị, thì nào là biện pháp cảnh sát ngăn ngừa, nào là thủ tục xét xử can phạm vị thành niên riêng biệt với can phạm thành niên, nào là biện pháp giáo hóa trong các trại cải huấn. Tóm tắt, đối với thiếu nhi phạm pháp, ta đã có một chánh sách sửa trị, mà sự giảm bớt số can phạm đại hình phải chăng đã chứng minh một thành công mà mọi người đều mong mỏi cùng ngày càng tiến triển thêm lên. Nhưng đồng thời đối với một vấn đề cũ kỹ hơn là vấn đề thành nhân phạm luật và hiện tượng gia tăng phạm pháp, thì hình như cho tới nay ta chưa có một đường lối trừng phạt rõ rệt.

Để giữ vững trật tự xã hội

Không phải chúng tôi muốn lập lại tại đây những nguyên tắc của khoa phạm tội học, việc cải thiện con người là một hệ thống các phương pháp, phối hợp hoạt động của các lãnh vực trên nhiều lãnh vực : giáo dục, y tế, tuyên truyền, nội vụ, tư pháp. Chúng tôi sẽ cùng Quí vị tìm những biện pháp nào, tư pháp có thể làm để giữ vững cái trật tự xã hội hiện thời, theo đúng vai trò của Tư pháp trong một chế độ dân chủ pháp trị : đó là ta tìm một chính sách trừng phạt. Ắt có người bảo : "trừng phạt mà làm gì ? Phạt có ích gì ? Luật tuế nào, xử thế ấy, Tòa án có cái sửa

(Xem tiếp trang 2)

ĐI THĂM đồng bào Thượng định cư

(Tiếp theo) *Ký sự của* VŨ-BÌNH

NHỮNG CUỘC TRẢ «NỢ NÓI LÁO» VỚI ĐỒNG BÀO THƯỢNG

II

Người ta nhất loạt nêm thêm những vật dụng tương đối ủng nở, mà quý giá như các đồ sứ cổ. Cuộc hành trình kéo dài trong hai tuần mới đến chỗ định cư. Bây giờ họ mới than, mới đòi thực hiện lời hứa bồi thường. Người thì cho rằng nếu mang đồ, đi chậm ít ngày cũng không sao, nay phải đi nhanh theo lời của mấy người hướng dẫn vậy nếu chính phủ không « cho lại » thì chính đoàn người hướng dẫn phải bồi thường. Đánh cắp sắn là việc riêng, về gần tỉnh là việc riêng, mà đồ quý giá của họ là việc riêng nữa. Ai bảo họ bỏ ? Ai hứa với họ là « ốc » thì phải bồi thường. Việc bồi thường không hại gì đến việc chống Cộng, việc đoàn kết, nên nhứt định phải thường bồi cho họ.

Hàng vạn người đi, biết bao nhiêu là của bỏ. Người hướng dẫn có mấy ngoe, mà chính phủ thì đâu có hứa chi về việc này. Thế thì phải liệu sao đây ? Một người hướng dẫn đứng ra thú thật với bà con đồng bào rằng mình nói láo. Phải nói láo như vậy để đồng bào khỏi bị nguy hiểm dọc đường. Đồng bào vì tin cái « láo » đó mà được nhẹ nhàng tới nơi tới chốn. Nhưng người không tin lời « nói láo » đó nay còn đi lạc trong rừng (trả nài, và lạc thật) hiện giờ không biết tính mạng ra sao. Có lẽ bị cọp ăn rồi. Nay, đồng bào thấy quá giờ thì y sẽ chịu án tử hình xẻo thịt như hình án xử ma lai, trong lúc y cũng đã ném hết đồ của y như đồng bào vậy. Người ta nhìn y một hồi rồi thôi. Vài người nói rằng : Nó láo nhưng có lợi cho hết thảy. Nghèo thì nghèo cả, nó cũng nghèo. Mất thì mất cả, nó cũng mất.

Chớ nếu mình mất mà nó còn, hoặc nó biểu mình hy sinh mà nó hưởng thì lóc thịt nó ra từng miếng. Bây giờ cái gì nó cũng như mình thì cho nó nói láo vài năng nữa cũng không sao. Suốt lúa ba lần thì sẽm được cái khác. Thôi bỏ. (Suốt lúa ba lần tức là qua 3 năm rưỡi) Một năng là một ngày. Thế rồi mọi việc tiếp tục, viếng thăm của các phái đoàn chính phủ, báo chí, và công việc xếp đặt quản trị tiếp diễn ở trại làm cho câu chuyện người luôn trong sinh hoạt, mà ông người đối với việc « nói láo » nay cũng đã người trước thời gian bận rộn ngày nay. Anh Pơ Lơ Mốt, một cán bộ người Thượng nghe được chuyện và nhân bàn công tác vận dụng quần chúng trình bày lại cho tôi nghe. Anh kết luận thế này.

— Làm việc chánh trị phải có nói láo. (?) Nhưng chánh trị tồi thì chỉ láo ở đằng đầu, mà lại nói thật ở đằng đuôi. Ai làm phải thì ở đằng đuôi rất tốt đẹp. Ai làm bậy thì đằng đuôi xấu lắm. Nếu mình phải nói láo để họ đến đằng đuôi thấy đẹp, thì mình phải nói thiệt ra cho người ta biết là mình có nói láo, họ sẽ không giận. Nhứt là mình ăn ở, xài như họ thì họ càng dễ tha thứ và thương mình hơn lên. (Còn tiếp)

CƯỜI ĐI THĂM

Để tao đi bộ...

Trước khi chết, một ông bà tiện rất cố chăm ra nước gọi bốn người con đến để lo việc ma chay cho mình.

Người thứ nhất nói :

— Cha chết... Con nhất định mướn đòn hạng nhất để đưa cha ra nghĩa địa...

Người thứ nhì :

— Phí quá ! Đòn hạng nhì cũng sang chán, việc gì mà phải đi đòn hạng nhất cho tốn tiền !

Người con thứ ba :

— Không được ! Đi đòn hạng ba hơn ! Đòn hạng nhì chỉ hơn đòn hạng ba có mỗi một ngựa...mà...mà.. quan tài của cha thì nhẹ không...

Người con thứ tư :

— Các anh thật phí phạm quá xá. Tại sao không đi đòn hạng tư có phải rẻ hơn không ?

Ông bố nghe bốn người con bàn tán chán chê, xong thều thào nói :

— Thôi, chúng mày để...để...tao đi bộ ra nghĩa địa, cũng được !

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2 KỲ ĐĂNG TRỌN

Chuyện khó tin nhưng rất thật

ĐANG THẤT NGHIỆP BỖNG THÀNH TỶ-PHÚ

● Hiện có nhiều gia-tài kếch xù chưa tìm được chủ, biết đâu quý bạn lại chẳng là những nhà tỷ phú may mắn ?

● VĂN-SƠN

Đang giàu có bạc triệu bỗng dưng trở thành tay trắng, trường hợp đó không lấy gì làm hiếm đối với những nhà triệu phú ăn chơi khét tiếng hoặc với những người kém may mắn bị thiên tai. Nhưng đang tay trắng, thất nghiệp, nợ như chúa Chổm mà bỗng dưng trở thành tỷ phú, mới là chuyện hiếm có và đáng nói vậy.

Vào một buổi sáng nọ, người ta thấy có một người đàn ông trạc 30 tuổi nước da bánh mật, râm nắng, quần áo rách rưới, đứng ngơ ngác trước Tòa Đô Chánh Montevideo (xứ Uruguay, Nam Mỹ). Nét mặt ông ta đượm đầy vẻ phong trần, khắc khổ. Sự lo âu hiện rõ lên khuôn mặt ấy. Ông ta bước vào hành lang rụt rè.

Nhìn thấy dáng điệu sợ sệt của ông, một nhân viên trong Ủy ban Di trú, cất tiếng hỏi : — « Ông tìm ai, có việc gì ? »

Người đàn ông rách rưới khổ sở giật mình đánh thót, đến bên nhân viên nọ, cất giọng run run, bỏn hỏn :

— Thưa ông, chẳng nói dấu gì ông, tôi đang thất nghiệp lại mang công mắc nợ như chúa Chổm nên phải bỏ Hòa Lan, quê hương tôi để xin sang bên này tìm việc làm ở các đồn điền. Lúc ra đi, tôi chẳng có đồng xu dính túi. Tôi phải ký giấy vay của ông chủ xưởng xe hơi một số tiền để đi tàu thủy sang đây. Trong giấy nợ ông chủ bắt tôi phải cam kết trở về làm cho ông để trừ nợ dần. Tôi định là trốn đi luôn vì nếu trở lại, ít ra tôi cũng phải làm hàng năm trời không công mới trừ nổi món nợ đó.

Nhân viên nọ sốt ruột ngắt lời :

— Ồ, ông đã vay thì phải trả, đó là lẽ tất nhiên rồi, nhưng tôi chỉ cần biết là ông tới đây làm gì thôi, ông có trả lời đúng câu hỏi của tôi đâu.

Người đàn ông gãi đầu gãi tai, thưa tiếp :

— Thưa ông, tôi vừa chân ướt chân ráo tới đây chưa tìm được việc làm thì nhận được giấy gọi của Tòa Đô Chánh, gọi gấp lắm, không hiểu là có chuyện gì. Hay, hay là... ông chủ xưởng xe hơi bắt tôi về để làm trừ nợ.

Nhân viên nọ đòi xem giấy tờ của người đàn ông rồi chỉ ông đến chiếc bàn kê ở mãi phía trong phòng giấy khá lớn.

Nhìn thấy ông công chức bộ vó, đầu bóng láng, ngồi ở bàn, người đàn ông càng luống cuống hơn. Ông ta mon men đi theo dãy hành lang rụt rè, ngập ngừng mãi mới dám đi thẳng đến bàn.

Viên công chức nhìn thấy ông ta, đứng bật dậy như một chiếc lò xo, chặn hỏi trước :

— « Ông tên là David Wettach, ở Tilbourg Hòa lan đẻ ngày 3 tháng 4 năm 1898, con ông Christian Wettach và bà Mary Wettach ? »

Người đàn ông sợ hãi :

— Dạ thưa chính phải.

Viên công chức tự giới thiệu :

— Tôi là chưởng khế.

Người đàn ông mở tròn mắt ngạc nhiên pha lẫn bối hoảng :

— Dạ vâng ông là chưởng khế, ông bắt tôi làm gì... (có lẽ ông ta nhầm với Chưởng Lý ?)

Giữa lúc ấy, viên chưởng khế chồm đến, hai tay ôm mạnh vai người đàn ông, lắc đi lắc lại, nói to :

— Thế thì Wettach ơi, anh có một tin mừng thật... vĩ đại. Từ nay anh sẽ không phải làm lũ nữa. Anh đã trở thành triệu phú, ồ triệu phú chưa đúng, anh đã là một tỷ phú. Từ mười mấy năm trời nay chúng tôi và nhiều nhà phổ bộ nọc (?) hạc đã không ngớt tìm kiếm tông tích anh để báo cho anh biết rằng có một người trong gia tộc anh mà chưa chắc anh đã biết tên, trước khi lâm chung đã để lại cho anh...373 triệu bạc theo đúng điều luật vì anh là người độc nhất còn sống của gia tộc ấy.

(Xem tiếp trang 2)

PHỤ NỮ Mỗi ngày một.. biết rộng

Vài mẹo vặt của người nội trợ

— Đồ bằng kền và bằng bạc bị xỉn, muốn bóng và sáng như mới, chị em hãy lấy một miếng dạ mềm tẩm am-mô-ni-ắc (nước đái quỉ), đoạn lau thật kỹ lên cả đồ vật đó.

— Muốn tẩy vết mỡ trên quần áo ? Hãy nhúng chỗ bẩn vào nước đái quỷ, vò sơ qua, đoạn lấy một tờ giấy thấm để lên trên chỗ bẩn và ủi bằng bàn ủi nóng. Chất mỡ và nước đái quỉ sẽ thấm vào giấy thấm và quần áo sẽ sạch ngay tức thì.

— Làm cách nào giữ quần áo bằng hàng len lúc nào cũng như mới ? Xin mách : thỉnh thoảng mỗi khi giặt, chị em nên cho vào nước rũ sau chót ba muỗng đường trắng (nước phải ấm). Đám về giữ cho hàng len không bạc màu, nhậy dán ngửi thấy mùi đâm sợ không dám cắn hoặc làm tổ.

— Luộc trứng xong, muốn bóc cho dễ hãy ngâm trứng vào nước lạnh. Để một lát, sau đó đập đầu to của trứng cho vỡ rồi hãy bóc. (Đầu to quả trứng là đầu rỗng, có khoảng khí).

HÀ-MAI-LAN

TRUYỆN LẠ 4 Phương

HỌC LẠ ĐỜI

Sở Cảnh sát Ý vừa tóm lại được một cặp trai gái ở ngoại ô thành phố La Mã, đó là chàng Alberto Clotti và nàng Francesca Alelarda. Theo biên bản, thì : chàng ôm nàng trong xe hơi, quần áo nàng bị xé rách rồi như «quần áo» của bà E-và, bên cạnh có một cuốn sách ... bà.

Truyện ra toà, người ta mới biết chàng là sinh viên trường thuốc. Chàng khai với quan toà :"Gần đến kỳ thi, tôi phải ôn bài với Cô Francesca và thuận cho tôi được... ôn lại những đoạn khó trong bài học, chứ chàng tôi không hề làm bậy".

Về mặt ngây thơ của sinh viên đi khai ... thương tình tha bổng.

Về phần các thầy Cảnh sát đa mười Ý thì dường như không lấy làm hài lòng về bản án này lắm, bởi vì rất có thể các toán sẽ chộp phải nam bầu ... đêm tương tự mà chàng và nàng cũng sẽ khai một cách rất hợp lý như trên

GIA ĐÌNH KỲ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

Gác lại

Vì một lý do ngoài ý muốn tòa soạn, tiểu thuyết «Đi tìm người yêu» của H.H.Thủy phải tạm gác một kỳ.
Thành thực cáo lỗi cùng bạn đọc.
N.L.

MINH-TRIẾT

— Chuyên xem **CHỈ TAY** và **TƯỚNG MẠO** để đoán rõ vận mệnh cùng mọi sự tương lai, họa phúc...
— Truyền dạy toàn khoa **TIÊN TRI DỊCH SỐ** và khoa **NHAM-ĐỘN** là môn huyền bí sâu xa của thánh-nhân để lại.
— Hệ thỉnh phép **THÁI CỰC ĐỒ** để bảo hộ thân mạng (không nhận giúp các việc bất chính).
254 đường Minh Mạng — Chợ-lớn
Khu Vườn Lài

Đọc và cổ động **NGÔN LUẬN** TỜ BÁO HỮU - ÍCH CỦA GIA - ĐÌNH QUÝ BẠN

Khi mang thai nghén, để giúp quí bà đầy đủ sức khỏe, quí bà hãy dùng thuốc :
BỔ-HUYẾT DƯỠNG-THAI
QUẢNG - AN - HÒA
Hiệu nghiệm dễ Bổ-Huyết dưỡng thai, ngủ yên khỏe khoắn, không mệt, khi sanh đẻ mau mắn, em bé cứng mạnh. (có bán ở các đại lý Việt Hoa). Tổng phát hành Nhà thuốc QUẢNG-AN-HÒA 169 Lê-văn-Duyệt Saigon — LÝ-TRÁC.
K.nh. số 203 ngày 31-7-62.

THUỐC **TRỊ GAN** QUẢNG AN HÒA (số 1)
TRỊ : đau gan, yếu gan, yếu mật, táo bón, mất ngủ, ngứa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, ăn chậm tiêu.
Và khi hết bệnh, nên bồi bổ, gan, dùng
THUỐC **BỔ GAN** QUẢNG AN HÒA số 2
Tổng phát hành : nhà thuốc Quảng an Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon. LÝ-TRÁC (có bán khắp nơi).
K.nh. số 200 ngày 31-7-1962.

THUỐC BỔ THẬN:
CƯỜNG THẬN TINH *Quảng an Hòa*
TRỊ : Đau thận, suy thận, đau lưng, đái đêm, ù tai, mờ mắt, bải hoải, mỏi mệt, di mộng hoạt tinh, suy yếu cơ thể, ăn ngủ thất thường.
Tổng phát hành : Lý - Trác, nhà thuốc Quảng - An - Hòa 169 Lê-văn-Duyệt Saigòn (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa)
K.nh. Số 196 ngày 31-7-62

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2
Trị MỘNG-TINH, DI-TINH, HUỢT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỔ BỔ SỨC LỰC.
Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp. Đồng giá : 32850. Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.
VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
20-1-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểm nhận B.Y.T. số 153

K. 197 BYT/QCDP 13-9-62

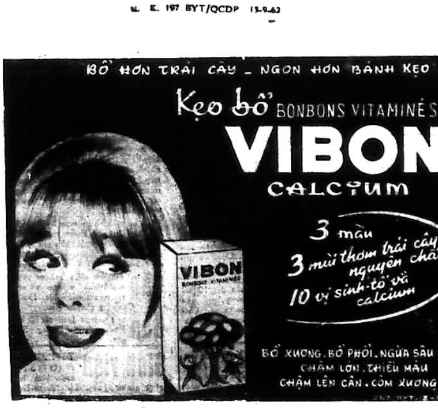

Ngôn-Luận

Ngày thứ Hai 17-12-1962

Tiếp theo Q trang 1

ông đồng ý với ông Vị về tiêu chuẩn « đục bỏ », và cho rằng nếu có đụng chạm tới một cơ quan nào đó, một nhân vật nào đó, thì Thông Tin không có quyền và cũng không nên đề cập tới vấn đề thông cảm với báo chí làm gì. Ông cho rằng trong những trường hợp ấy đục bỏ là một việc làm đáng tiếc, và ông chắc chắn là Thông Tin không bao giờ làm việc đó.

Nhưng ông đã hết sức ngạc nhiên khi thấy những tiêu đề trên báo bị bỏ đầu bỏ đuôi đến nỗi chính ông là tác giả câu nói đó mà đọc lại ông cũng không hiểu gì. Ông cho rằng một sự đục bỏ những lời phát biểu của dân biểu như vậy không thể nào tái diễn được nữa.

Ông cũng nói thêm rằng Thông Tin đã có hội ý với nhà báo cũng khiến người ngoài nghi kỵ. Ông nhờ Ủy Ban liên lạc với Bộ Sở Quan cho biết là có hay không có sự đục bỏ những lời phát biểu của các ông dân biểu ?

Kiểm Duyệt bỏ lâu rồi

Thuyết trình viên Ngô hữu Thời cho biết rằng cuộc thảo luận ở Quốc Hội được đăng vào công báo đầy đủ. Trái lại báo hàng ngày không thể đăng hết mà chỉ trích đăng một vài đoạn, nên độc giả khó nhận thức được ý kiến của tác giả tại diễn đàn. Vì thế, độc giả một đằng đọc đầy đủ, và một đằng đọc không đầy đủ tất có phản ứng khác nhau. (T.T.V ngầm diễn tả rằng trường hợp của Công Báo và báo hàng ngày khác nhau. Báo hàng ngày có thể gây phản ứng không tốt còn công báo thì không)

TTV cho biết rõ là hiện giờ chúng ta không có chế độ kiểm duyệt. Chế độ này bãi bỏ từ lâu rồi. Nếu có sự đục bỏ nhận thấy hàng ngày trên báo là do sự thông cảm của nhà báo với Cơ Quan Thông Tin, trên ý thức quyền lợi quốc gia mà thôi. Chúng ta đang ở trong tình trạng chiến tranh mặc dầu thế mà chúng ta không có chế độ kiểm duyệt, đấy là một đặc điểm.

Trong thời gian gần đây, chúng ta cần phải đề đặt để tranh đấu chống Cộng sản nên cần sự thông cảm xa hơn nữa trên đường lối xây dựng dân chủ.

Tóm lại TTV chỉ xác nhận là cơ quan hữu trách chỉ có ý kiến với các nhà báo trên căn bản thông cảm mà thôi, chứ không có sự kiểm duyệt. (*Danh từ của TTV dùng để chỉ sự cắt xén là hai chữ "giới hạn"*).

Chưa trả lời thỏa đáng

Đã hơn 12 giờ trưa, T.T.V. cứ đều đều giải thích mọi thắc mắc. Đợi T.T.V. rứt lời, ông Lê trọng Quát lên diễn đàn trở lại, và báo chí lắng tai nghe sự minh làm. Không ! Rõ ràng là sự việc chưa từng xảy ra tại Quốc Hội đã sửa soạn để ra mắt.

Ông Quát nhận xét rằng về vấn đề đục báo, T.T.V. chưa đưa giải pháp và cũng chưa trả lời thỏa đáng. Ông xác nhận rằng dân biểu nói, quyền đăng hay không đăng là ở nhà báo. Điều đó không cần nói đến. Nhưng điểm phải minh định là nhà báo đã đăng hay trích đăng thì không có lục. Vì lẽ, (tới đây ông Quát đã đi tới tận đáy vấn đề). ông cất cao giọng nói : *Sự đục mở đường cho sự lạm dụng*. Lời các văn liên hệ mạch lạc với nhau. Đục câu đầu, câu đuôi, đoạn văn con lại thành vô lý, hậu quả là tác giả lời phát biểu ý kiến phải gánh vác.

Nhân danh khối LMXH, ông tuyên bố rằng khối ông không thể biểu quyết ngân sách của bộ Công Dân Vụ chừng nào mà chưa có sự giải thích hợp lý về vấn đề này. (Ghi chú của kẻ tường thuật : nên nhớ rằng nếu lúc đó cứ biểu quyết thì thiếu thăm của khối LMXH. không đủ đa số.)

Hoãn hay gác ?

Ông chủ tịch Ủy Ban Hà như Chi lên diễn đàn cho biết là Ủy Ban đồng lập trường với khối LMXH về vấn đề đục. Ông công nhận rằng Q.H. thiếu phương tiện để phổ biến sinh hoạt của Q.H. Chỉ có báo chí thông tin ra ngoài thì lời nói của dân biểu mới đến tai nhân dân được. Nếu không thì sự sinh hoạt của Quốc Hội, chỉ xảy ra trong 4 bức tường mà thôi. Ông mong rằng sẽ không còn sự cắt xén. Ông cho biết là Ủy ban đã đặt vấn đề với Nha sở quan, nhưng Nha sở quan chưa hứa chắc chắn, vì còn đợi phiên họp giữa Nha với báo chí. Ông xin các dân biểu theo dõi các báo từ ngày hôm nay để nhận thấy sẽ có sự cải tiến về phương diện đó. Ông không thể trả lời rứt khoát, vì vấn đề này không thuộc thẩm quyền của Ủy ban.

Ông Bùi Quang Ngạ, kế lời ông Chi hoan nghênh sự nhẫn nại và sự chịu đựng của Ủy Ban và của T.T.V Ông cho rằng đục lời của dân biểu tức là ngờ rằng lời phát biểu ấy có lợi cho Cộng sản, tức là nghi ngờ rằng anh chị em dân biểu làm lợi cho Cộng sản. Theo lời ông thì Quốc Hội này là Quốc Hội chống Cộng và dân chúng khi chọn dân biểu vào Quốc Hội đâu có chọn tay sai cho Cộng sản. Thông tin đục lời của dân biểu là *làm nhục cho Quốc Hội, làm nhục cho Dân Biểu*. Ông đề nghị gác ngân sách của Bộ Công Dân Vụ lại thảo luận sang Bộ khác.

Đến đây ông Chủ tịch Trương vĩnh Lễ đề nghị Quốc Hội chấp thuận ý kiến gác lại của ông TKLMXH bằng một biểu quyết.

Ông Hà như Chi liền viện lý do là vấn đề không kết hợp với Ngân sách, nếu Quốc Hội không biểu quyết e gây trở ngại không biểu quyết kịp N.S. trong thời hạn ấn định, vậy Ủy ban đề nghị cứ biểu quyết rồi đợi ông Bộ trưởng CDV giải thích sau. Ông nói thêm đây là Ủy Ban đề nghị, còn sự quyết định là tùy nơi Quốc Hội.

Ông chủ tịch Trương Vĩnh Lễ hỏi ông trưởng khối LMXH có đồng ý ?

Ông Quát lên diễn đàn đáp vắn tắt : Tôi duy trì ý kiến xin gác lại !

Ông chủ tịch Trương Vĩnh Lễ mời ông TKCĐNV lên diễn đàn.

Ông Lại Tư thiết tưởng là vấn đề chưa được giải thích thỏa mãn. Ông đưa ra biện pháp dung hòa là hãy đợi Bộ Sở Quan giải đáp thắc mắc, và lại cũng cần phải thảo luận riêng với khối, nên ông chỉ xin ngưng nhóm, với điều kiện là nếu bộ Sở Quan giải đáp chưa đủ, thì lúc đó biểu quyết gác lại cũng còn kịp.

Ông Quát cám ơn khối CĐNV chia sẻ quan điểm với khối ông và để chờ đợi sự giải thích của Bộ CDV ông đồng ý ngưng nhóm với định nghĩa là ngưng nhóm cũng đồng kết quả với gác lại.

Đến chiều, ông Lại Tư đề nghị Ủy Ban cho biết ý kiến

Ủy Ban tuyên bố chưa nhận được lời giải thích của Bộ Sở Quan.

Và cả hai ông trưởng khối đồng ý gác sự thảo luận Ngân sách của Bộ Công Dân Vụ lại, nên không cần biểu quyết.

Thế là lần đầu tiên Quốc Hội đã tạm ngưng không biểu quyết ngân sách của một Bộ.

Dù làm sao thì khách quan mà nhận định, người ta cũng phải công nhận rằng Quốc Hội khi đề cập tới sự đục báo đã có khuynh hướng thu hẹp phạm vi đục báo trong khuôn khổ những bài tường thuật Quốc Hội mà thôi.

oOo

Sau đó Quốc Hội thảo luận sang Ngân sách của Bộ Công Chánh, và bầu không khí diễn đàn bình thản trở lại.

Sáng thứ bảy, phiên họp lịch sử đã diễn ra, và không phụ lòng chờ đợi của ký giả.

Vấn đề tiên quyết

Quốc Hội cử ông Cao văn Chiểu và ông Ngô khắc Tỉnh đặt câu hỏi.

Vì hai câu hỏi có tầm mực quan trọng đặc biệt, nên chúng tôi trình bày riêng một bài. (Xin quý bạn xem nơi trang nhất)

Ở đây chúng tôi chỉ tường thuật vấn đề tiên quyết được ông Bộ Trưởng Phủ Tổng Thống đặt ra mà thôi.

Sáng thứ bảy Quốc Hội họp đúng 9 giờ.

Ông Bộ Trưởng Phủ Tổng Thống kiêm Phụ Tá Quốc Phòng ngồi một mình trên chiếc ghế vàng đầu giẩy dành cho quý vị bộ trưởng khi tới diễn đàn.

Sau phần nghi lễ thường lệ, và sau khi ông Bộ Trưởng đã trả lời xong câu hỏi thứ nhất do ông Cao văn Chiểu nêu lên, thì ông Cao văn Chiểu lên diễn đàn cám ơn ông Bộ Trưởng, tin rằng lời giải thích của ông sẽ khiến công chức thêm phấn khởi.

Tuy nhiên ông nhận định rằng, sự giải thích của ông Bộ Trưởng có đôi điểm cần minh định lại, và ông hỏi thêm hai câu hỏi phụ cũng ở trong vấn đề luân nhiệm công chức.

Người ta nhớ lại rằng điều 47 HP quy định là sự giải thích chỉ ở trong khuôn khổ các vấn đề liên hệ với Lập Pháp.

Ông Bộ Trưởng đã trả lời câu hỏi viết thì có nghĩa ông công nhận vấn đề nêu lên có liên hệ với Lập Pháp.

Nay trước một câu hỏi phụ cũng ở trong vấn đề đó, thì điều kiện liên hệ với Lập pháp đã đầy đủ rồi.

Nhưng điều 47 Hiến Pháp ghi rõ rằng lời yêu cầu giải thích được ghi rõ và chuyển đến bộ Sở Quan ít nhất hai tuần trước phiên họp của Quốc Hội.

Vậy chiếu điều 47 này thì là câu hỏi phụ của ông Cao văn Chiểu không có ghi và không có chuyển trước tới Bộ Phủ Tổng Thống, nghĩa là câu hỏi nêu lên với thủ tục không hợp hiến.

Lỡ lời

Được ông chủ tịch mời lên diễn đàn trở lại, ông Bộ Trưởng nêu lên vấn đề tiên quyết. Ông nói rằng điều 47 H.P. nói rõ là ông giải thích câu hỏi viết, và ông chỉ được phép của Tổng Thống để trả lời câu hỏi đó thôi. Ông rất muốn thảo luận với ông dân biểu Cao văn Chiểu, nhưng ông sợ rằng thảo luận như thế trái với điều 47 H.P. quy định rằng Bộ Trưởng chỉ giải thích trong phạm vi câu hỏi viết, đúng như câu hỏi viết mà thôi. Nếu không ghi vào biên bản, tức là không chính thức, thì ông Bộ trưởng *giải thích cho vui chơi mà thôi* vì lẽ giải thích không phải là chất vấn và Bộ Trưởng chỉ chịu trách nhiệm với Tổng Thống.

Sau khi ông Bộ trưởng giải thích thêm, thì ông Chủ tịch Trương vĩnh Lễ xác nhận rằng cuộc thảo luận tại diễn đàn Q.H. đều có ghi biên bản. Ông Bộ Trưởng có quyền trả lời hoặc không trả lời. Chúng tôi (ông Chủ tịch Q.H.) không có ý gì, vì không đặt vấn đề chất vấn.

Ông Chủ Tịch rứt lời, thì ông Trưởng khối L.M.X.H., Luật sư Lê-trọng-Quát, lên diễn đàn phản đối. Ông nói : Nếu ông Bộ Trưởng Phủ Tổng Thống đúng theo điều 47 H.P. thấy không cần phải giải thích thêm, Q.H. không có điều gì phản đối, hoặc nếu ông Bộ Trưởng muốn giải thích cho sáng tỏ thêm, thì là giải thích chứ Diễn Đàn Quốc Hội không phải là nơi để bất cứ ai đến nói chơi.

Ông Bộ Trưởng liền lên diễn đàn đáp rằng ông nói vui chơi ý là nói không chính thức (chứ không có ý nói diễn đàn là nơi nói chơi). Ông là đại diện Tổng Thống ông không trả lời cho bất cứ ai, vì thế, ông phải nêu vấn đề tiên quyết là như vậy. Ông trả lời không chính thức, còn quyền ghi hay không ghi vào biên bản là quyền của Quốc Hội. Nếu Diễn Đàn Quốc Hội không phải là nơi để bất cứ ai tới nói chơi thì Bộ Trưởng Chính Phủ cũng không phải là bất cứ lúc nào cũng trả lời bất cứ cái gì.

Ông Lê Trọng Quát xác nhận : « Chúng tôi hoàn toàn không phản đối ông Bộ Trưởng nêu lên vấn đề tiên quyết. Nếu ông thấy không có bổn phận trả lời, thì Q.H. hoàn toàn không phản đối, còn như cứ trả lời thêm rồi bảo rằng nói chơi thì không thể chấp nhận được. Nói ở diễn đàn này, nếu vị đó là Bộ Trưởng thì lại càng nên tôn trọng diễn đàn này hơn nữa ».

Ông Chủ Tịch Trương vĩnh Lễ thông qua vấn đề, và sau khi ông Bộ Trưởng giải thích câu thứ hai do ông Ngô khắc Tỉnh đặt câu hỏi, thì ông Chủ Tịch tuyên bố ngưng nhóm ngay phiên họp.

oOo

Tái nhóm, Luật sư Trần văn Trai lên diễn đàn xác nhận rằng toàn khối tán thành ý kiến của ông Lê trọng Quát.

Luật sư Trần văn Liên đại diện khối Cộng Đồng lên diễn đàn nhận định rằng ông Trưởng khối LMXH đã có sự can thiệp thích ứng. Ông cũng cho rằng khi ông Bộ Trưởng nói "vui chơi", ông không có ác ý gì với Quốc Hội, đây chỉ là một sơ hở về hình thức không hợp thời (*ở dưới dân biểu đập bàn*). Vì sự đập bàn đó, nên L.s. Liên hướng dẫn về điểm anh em bên khối CĐNV tán đồng ý kiến của khối LMXH (tiếng vỗ tay rào rào chấm rứt câu nói của L. s. Liên), nói rằng : ông hân hoan thấy vị trưởng khối LMXH đã nhanh trí có phản ứng kịp thời giữ uy tín cho Quốc Hội.

Một điểm đáng ghi nhận là ông Bộ Trưởng tới Quốc Hội lần này là t.ề theo lời yêu cầu của Q.H. nghĩa là ông đến với cương vị khách. Sau khi ông giải thích không có một tiếng vỗ tay nào, dù chỉ là vỗ tay xã giao, và khi ông về cũng dường như là về mà cứ tọa không hay biết.

Trường hợp lần đầu tiên thi hành Điều 47 HP như là đã xảy ra sáng thứ bảy không hứa hẹn nhiều về sự điều hòa hoạt động giữa HP và LP, nhưng không phải vì thế mà chúng ta bớt hy vọng ở những buổi giải thích tiếp theo, hy vọng rằng những buổi giải thích sau này sẽ mang lại nhiều kết quả hơn. T.C.

Tiếp theo B trang 1

nhân ông Dân biểu Quốc hội Trần tấn Thông, nên chúng tôi bị đuổi không cho bán tại đây nữa, mặc dù chúng tôi đã nhiều lần van xin Bà Chủ mới cho chúng tôi được buôn bán như trước để sanh sống

Thưa Ông Chủ Nhiệm,

1) 8 gia đình của chúng tôi trong khi có thân quyến hiện phục vụ trong Quân Đội chỉ trông cậy vào nơi đây để buôn bán kiếm lời nuôi sống gia đình cho qua ngày.

2) Chúng tôi bán ở đây có đóng thuế cho Đô Thành và được bót Lê văn Ken cho bán với điều kiện giữ vệ sinh và không cản trở sự lưu thông ở trên lộ.

3) Chúng tôi không làm dơ bẩn lề đường và làm trở ngại cho sự buôn bán của Nhà Thuốc Nguyễn văn Cao (bằng chứng là chủ cũ đã cho chúng tôi bán từ nhiều năm qua), nên chúng tôi thỉnh cầu Ông Chủ Nhiệm thương tình chúng tôi là những dân đen có thể, đăng lời thỉnh cầu này để Phu nhân ông Dân biểu, Bà Dược Sĩ TÔ-NGỌC DUNG cho phép chúng tôi lại được buôn bán như trước ngõ hầu gia đình nghèo túng của chúng tôi có miếng cơm sống trong khi năm gần hết và Tết sắp đến.

8 bạn hàng ký tên

Tiếp theo T trang 1

kịch nhạc trước lúc cử hành Thánh Lễ vào hồi 24 giờ 50 phút.

Về lễ Sinh Nhật Ngô Tổng Thống, Hội nghị đã thỏa thuận ngoài việc học tập thân thế và sự nghiệp của Ngô Tổng Thống, Đô Thành Đoàn phối hợp với Tòa Đô Chính sẽ tổ chức Đại nhạc hội ca kịch vào tối 3-1-1963 trước Tòa Đô Chánh do lực lượng văn nghệ Nhân dân các Quận và học sinh Đô Thành đóng góp và sẽ tổ chức cuộc cắm trại 2 ngày 2, 3-1-1963 cho trên hai ngàn Thanh niên Học sinh thuộc các Liên Khu đoàn, Quận đoàn Thủ Đô và Tỉnh đoàn Gia Định tham dự.

Tiếp theo L trang 1

— KINH THÀNH
1) Un témoin dans la ville
2) Le voleur de Bagdad
— CASINO DAKAO
1) Phản gián điệp tại Gibraltar
2) Con quái vật
— LONG VÂN
1) Mai nương Lệ Cốt
2) La grande nuit de Casanova
— PHƯỢNG HOÀNG (Aristo)
1) 2 chàng ngốc đại náo Hồ-ly-vọng
2) Hoa đào trước bạo lực

Tiếp theo G trang 1

thăm Cẩm Nhung có một lần thôi. Đó là một việc rất dễ hiểu, vì ông không muốn cho báo chí làm rùm beng lên những chuyện ái ân giữa ông và Cẩm Nhung. Cho nên việc ấy không phải là chứng cớ rằng vợ ông là thủ phạm.

DÂN SỰ NGUYÊN CÁO QUẢNG CÁO CHO SỰ BUỘC TỘI VÀ BÀI HỌC VỀ NGHỀ LÀM BÁO

Tới đây, bỗng nhiên luật sư Chiểu đổi giọng. Ông trở nên đanh thép. Trong tay nắm mấy tờ báo, mặt ông bừng sáng lên. Ông có vẻ đắc ý như một khách lữ hành giữa bãi sa mạc vừa tìm ra được một giếng nước vô tận có thể cứu mình khỏi chết khát. Ông nói đại ý :

— Lần đầu tiên trong nghề làm luật sư lâu năm của tôi, tôi mới thấy luật sư dân sự nguyên cáo đưa mấy bài báo thông tin ra làm bằng cớ buộc tội. Báo làm công việc thông tin; cho nên Cẩm Nhung nói gì, nghi tội cho ai là báo về viết vậy, còn tệ hơn thế nữa dân sự nguyên cáo lại quảng cáo cho sự buộc tội. (*Tới đây ông đưa ra bức hình Cẩm Nhung chụp chung với ông Thức và hình ảnh ấy in trên tờ Saigòn Mới*) Chứng cớ là các báo đều có đăng hình trong khi tòa chưa xử và ngoài Cẩm Nhung ra, không ai có thể có bức hình ấy cả. Do đó, lời buộc tội của dân sự nguyên cáo hoàn toàn vô giá trị vì dân sự nguyên cáo đã xử dụng báo chí một cách quá đáng. Đến đây chúng tôi xin tòa cho nói qua về vai trò của báo chí. Suốt mấy ngày, *mấy cái báo hàng ngày* đăng tuốt hết các hình ảnh. Từ hôm qua tới giờ, báo chí lại làm rùm beng về vụ án này. Nhà báo có nhiệm vụ phải thông tin và có quyền giải thích để hướng dẫn dư luận. Nhưng riêng với các vụ án quan trọng như vụ này, nhà báo cần phải cẩn thận lắm. Phóng viên các nước tiên tiến đều như vậy cả. Đọc các báo ngoại quốc, chúng ta thấy nhà báo song song điều tra các vụ án với cơ quan Cảnh sát Công an. Ở các nước văn minh, cơ quan Cảnh sát công an đã sợ nhà báo điều tra ra thủ phạm trước mình. Nhưng phải có rõ bằng cớ thì hãy đưa lên mặt báo, chứ không thể đưa các giả thuyết lên mặt báo được. Giả thuyết của phóng viên là để hướng dẫn phóng viên trong cuộc điều tra, phóng viên đừng có đăng báo làm độc giả có thể làm lẫn giả thuyết với sự thực.

35 phút buộc tội Ngôn Luận đấu tranh giai cấp

Dạo xong mặt trận, luật sư Chiểu liền vung tay lên, chính thức bước vào... đề, như là một đao phủ kề dao hỏi tội... chính phạm. Ông đưa ra tờ *Ngôn Luận* trong đó có bài tường thuật phiên tòa xử vụ Cẩm Nhung sáng thứ năm 13-12-62 và dồn hết khả năng quyết liệt của ông vào lời buộc tội *Ngôn Luận*. Ông nói *đại ý* như sau :

— Thưa quý tòa, đây cũng là lần đầu tiên trong cuộc đời làm luật sư lâu năm của tôi, tôi không phải chống đối với Công tố viện và dân sự nguyên cáo là hai đối thủ đã buộc tội thân chủ của tôi, mà tôi lại phải chống đối lại nhà báo. Đây là tờ báo *Ngôn Luận*. (*Nghe nói, kẻ viết bài này, lúc ấy, giật mình... ngại vô cùng*). Trong khi tòa chưa xét xử xong vụ án này, thì báo *Ngôn Luận* đã đăng như là thân chủ của tôi đã có tội rồi. Báo *Ngôn Luận* viết : « *Bà đã tính đúng một nước cờ tình yêu ? Hay là số mệnh và công lý đã dành cho bà nhiều sự bất ngờ : những bạn thân của bà, những thế lực mà bà tin tưởng là không ai có thể lay động nổi... giờ đây không che đậy được tội phạm của bà. Bây giờ chỉ còn mỗi một mình bà và các đồng lõa trước công lý mà thôi. Các bạn thân và có thế lực nhất của bà, người chồng của bà... họ đều phải còn bận tâm lo gỡ tội cho chính họ* ». Thường ngày, tôi vẫn mua báo *Ngôn Luận* để đọc phóng sự «*Cái xanh cái đỏ*» và «*Bịp*» của Phan Nghị. Nhưng hôm nay, đọc những giòng chữ ấy, tôi thấy báo chí đã có ý gây xúc động, tạo áp lực trước khi tòa phán xét và đưa ra sự xung đột giữa hai giai cấp quyền thế và kém quyền thế, vợ các sĩ quan cao cấp và vũ nữ. Nhà báo đã tự ý gán cho mình đóng vai hào hiệp, không đợi tòa xét xử, để nhà báo bênh vực ngay kẻ hèn yếu. Chúng tôi xin tòa hãy bình tĩnh mà xét xử, chúng tôi tha thiết mong các ngài hãy gạt hết các luồng gió dư luận để mà bình tĩnh xét xử. Báo **Ngôn-Luận** bảo rằng đây là một vụ án quái ác ít có trong lịch sử. Thực ra, ngày 4-9-1961, trước pháp đình chính tôi đã bênh vực cho 1 vụ án tạt át xít rồi. Chuyện ghen như thế, bằng ngày xảy ra và ở nước nào cũng có cả. Ghen bằng át xít không có gì là quái ác cả. Tôi lại xin đính chính thêm một lần nữa là: ở nước ta, không có sự đàn áp của các bà lớn, không có chuyện kẻ có thế lực ức hiếp người kém thế như **Ngôn Luận** đã viết là « *những hàng rào thế lực tua tủa dựng lên để bóp nghẹt sự thực* » (1) Ở nước ta, không có ai là bà lớn bà bé cả. Dưới chế độ dân chủ của chúng ta, không ai có quyền đàn áp ai cả.

Tiếp theo sau, luật sư Chiểu xoay qua lên án các vị dân biểu đã phê bình tòa xét xử nhẹ hay nặng trước diễn đàn quốc hội. Rồi ông lại quay về kết tội ông Thức đã "ngu dại mê gái và "*nhắc lại quá khứ oanh liệt của các vũ trường*". Ông mỉa mai chê bai các vũ nữ, cho rằng Cẩm Nhung không đúng 100% là vũ nữ vì vũ nữ ở đây lại kiêm luôn cả nghề chiêu đãi viên, ngồi bàn là lơi với « *khách làng chơi* » trước khi ra sàn nhảy. Và, để xin tòa tha tội cho thân chủ của ông, ông đưa thêm mấy luận cứ nữa, tóm lược như sau :

— Theo các báo (!!!) Cẩm Nhung rất được nhiều khách chơi ở vũ trường yêu mến. Do đó có thể là các bạn vũ nữ đồng nghiệp của Cẩm Nhung đã tổ chức đánh ghen tạt át xít để loại trừ một mối cạnh tranh nghề nghiệp. Giả thuyết này khá vững vì giới vũ nữ có thể ghen như thế lắm.

— Vì Cẩm Nhung đã bị tòa kết án một lần về tội mãi dâm trong thời gian thương yêu ông Thức cho nên có thể đặt giả thuyết là những người yêu của Cẩm Nhung đã ghen với ông Thức và tạt át xít.

— Một vụ « *sai lầm tư pháp* » ở bên Pháp.

— Vụ cô Trần thị Sinh, bị tạt át xít, phiên tòa ngày 4-9-1961 chỉ xử phạt bà Lê thị Định có 18 tháng tù và truyền bồi thường chỉ có 100 ngàn thôi.

Sau đó, luật sư Nguyễn đình Trị (bênh vực cho bà Thiếu tướng Tám) nộp thêm cho ông chánh án một biện minh trạng và tòa vào nghị án hồi 5 giờ 45 phút. Sau 2 giờ 40 luận án và trả lời 22 câu hỏi, tòa đã tuyên án... bà Thông có tội.

NHẬN XÉT LỜI BUỘC TỘI NGÔN LUẬN CỦA LUẬT SƯ CHIỂU

Trong hơn một giờ lo gỡ tội cho bị can, luật sư B.T. Chiểu đã dành cho *Ngôn Luận* một vinh dự, một sự... quảng cáo 35 phút mà chúng tôi thấy cần phải ghi ở đây lòng biết ơn.

Tuy nhiên, chúng tôi cũng thấy cần phải có một vài nhận xét nho nhỏ về bài học làm báo của luật sư Chiểu.

ÔNG Lý quốc Sinh, vị Công tố viện đáng kính mến của phiên tòa vừa qua, khi kết tội thân chủ của luật sư Chiểu, đã lưu ý mọi người rằng : những người thua kiện trong vụ án này chính là mấy chục mái đầu xanh vô tội.

Nhưng, những người theo rõi phiên tòa và chứng kiến sự biện minh đanh thép nhất trong cuộc đời làm luật sư lâu năm của ông Bùi tường Chiểu, thì lại thấy thêm một người thất kiện chua cay nhất, sau khi tòa tuyên án. Người ấy chính là luật sư Bùi tường Chiểu nguyên thủ lãnh Luật sư đoàn Bắc Việt, người đã tìm đủ mọi cách để gỡ tội cho bị can Đặng thị Thông mà tòa đã công nhận là có tội và lên án 4 năm tù ở. Phải, ông đã thất kiện chua cay, vì mấy chục năm kinh nghiệm và cả quá khứ lừng danh của ông đều dồn hết vào vụ án xúc động nhất lịch sử pháp đình Việt Nam.

Chính vì ông đã quyết tâm phải thắng, chính ông đã muốn tái diễn những chuyện phi thường của luật sư Floriot (đã cãi cho Michon trắng án, nhưng 15 ngày sau khi được tự do, Michon lại bị bắt vì cảnh sát bắt được một giấy biên nhận 1 triệu quan tiền thưởng cho người)chính ông đã mơ tưởng làm cho tòa phải xúc động như luật sư Tixier Vignancour trước tòa án Pháp.. mà ông đâm ra lúng túng, cuồng, không đem hết tài nghệ của mình ra để đối đòn các địch thủ của ông (là dân sự nguyên cáo và công tố viện) trên võ đài pháp lý mà lại xoay ra để mất 35 phút vào việc đấm vào mặt... khán giả, đấm vào những người làm nhiệm vụ thông tin là **Ngôn-Luận** và toàn thể các báo Việt Nam.

Nếu ông để hết lương tâm, trí não và tài nghệ để nghiên cứu sách luật, hồ sơ nội vụ và các luận cứ buộc tội của luật sư Trương đình Dzu, thì có lẽ ông đã có thể xin cho thân chủ của ông nhẹ tội bớt rồi. Nhưng cái thời giờ vàng ngọc ấy... ông lại đợi tới phút chót mới vồ lấy tờ báo *Ngôn Luận* ấn hành 12 giờ sau khi tòa khởi sự phân xử để tìm lấy *Ngôn Luận* mà cắt xén và kể tội, như kẻ đánh bạc sắp thua cháy túi lại ăn vạ người ngồi chầu rìa bên chiếu bạc và trút hết tội lỗi cho người đó.

LUẬT sư Bùi tường Chiểu đã làm cho người dự phiên tòa có cảm giác là ông vừa sáng tác ra được một trò chơi mới, một thủ đoạn tân kỳ cần ghi chép vào lịch sử tố tụng : ngoài *nguyên cáo* và *bị cáo* ra, ông nặn thêm một hình ảnh mới là... "*bị cáo vì nguyên cáo*", bị cáo vì... thông tin, bị cáo vì phản ảnh chiều hướng của cáo trạng.

KHI lên án nhà báo đã đóng vai "*hào hiệp*" bênh vực kẻ yếu hèn ông quên rằng nhà báo quả là có hào hiệp thực vì, ngoài cái « nguy hiểm » có thể bị chụp cho cái mũ « đấu tranh giai cấp », lương tâm nhà báo đâu có cho phép nhận tiền thù lao của kẻ hèn yếu mà mình bênh vực, như là luật sư Chiểu đã [illegible] nhận tiền thù lao của bị can Đặng thị Thông, người đã được bản án xác định có tội bỏ tiền thuê «cao bồi» tạt át xít để đầy đọa cả một cuộc đời của một người đàn bà !

KHÔNG ! [illegible] như luật sư Chiểu đã vơ đũa cả nắm và kết tội toàn thể làng báo Việt Nam. chúng tôi chỉ nghĩ riêng về trường hợp luật sư Chiểu như sau : Khi khoác áo luật sư, ông có nhiệm vụ phải tận tình bênh vực thân chủ của ông, nhưng bên luật sư bị cáo không nên gạt hết danh dự lâu năm của mình để đến nỗi Công tố viện phải coi là đã dùng thủ đoạn thấp kém, đã lợi dụng hoàn cảnh của Cẩm Nhung để nâu vấn đề Cẩm Nhung đã bị kết án về tội mãi dâm ra trước tòa. Và, luật sư Chiểu lại càng không nên lợi dụng *Ngôn Luận* không có quyền trả lời ông ngay lúc ấy để mơ tưởng một thắng lợi nho nhỏ, có vẻ chắc chắn và... nhất thời, cốt sao được việc cho ông.

TRƯỚC TÒA, trước sự im lặng bắt buộc của *Ngôn Luận*, luật sư Chiểu lên án báo chí. Nhưng còn trước tòa án dư luận, báo chí cũng có thể phán xét luật sư Chiểu. Báo chí không dám phê bình tới đời tư của ông, nhưng báo chí có thể nhận định về tài nghệ biện luận non kém của ông, và nếu ông có lật nát sách luật ra, liệu ông có thể tìm được điều nào để bỏ tù báo chí không ?

Và, nếu ông tìm được cách bỏ tù chúng tôi, thì chúng tôi cũng vui lòng xin vào tù ngay. Nhưng chắc ông cũng thừa hiểu rằng, trước khi báo chí vào tù thì công luận cũng có thể dốt ông vào một « ngục thất không chấn song », để mặc cho ông sống tự do, nhưng luôn luôn theo đuổi ông, bao vây ông, ám ảnh ông, dằn vặt ông...

TRONG khi hào hứng, ông tưởng rằng tài hùng biện của ông có thể bỏ tù được báo chí. Ông hướng hết hy vọng vào tòa. Nhưng ông có nghĩ chăng là : từ trên cao nhìn xuống, tòa chỉ thấy ông là một chấm đen đang múa may trong một số đông gồm có nhiều vị thẩm phán, nhiều vị luật sư, nhiều người ngoại quốc (ví dụ như đại tá Westerman), nhiều sinh viên trường luật đang cần mở rộng tấm lòng trong trắng ra để học hỏi, nhiều ký giả, nhiều vũ nữ... nghĩa là đủ các loại người trong xã hội ?

MẶC cảm giai cấp luôn luôn ám ảnh luật sư Chiểu. Chính vì vậy mà, khi thấy *Ngôn - Luận* lên án tội ác, bênh vực một người có thể hèn yếu, ông đã vội vàng kêu ngay là giai cấp đấu tranh. Ở nơi nông thôn, người ta thỉnh thoảng lại thấy một vài kẻ thiếu học vu không cho kẻ thù là cộng sản. Nhưng ở giữa ánh sáng của đô thị, ngay trong lòng một xã hội trí thức, tự do và dân chủ, một việc như vậy thực là khôi hài vô cùng. Xin đừng có ai vì một mặc cảm sai lầm về giai cấp mà lại dành hết ưu thế cho.. Cộng sản ! Bên trong mấy chữ giai cấp đấu tranh của cộng sản chứa đựng đầy rẫy tội ác, chứ không phải chỉ hoàn toàn là chuyện vì công lý mà bênh vực người yếu thế. Trên thực tế, chỉ có ai có quyền thế mới áp bức được người yếu thế và chưa bao giờ có chuyện ngược đời là kẻ yếu thế lại áp bức người có quyền thế. Chính vì có những kẻ lạm dụng quyền thế và tự tay xử tội mà không cần chờ đợi pháp luật, cho nên pháp đình mới tồn tại và luật pháp mới được đặt ra. Và chính cũng vì người ta vẫn hay cậy quyền cậy thế cho nên người ta mới bày đem con ngoáo ộp giai cấp đấu tranh ra để đánh phủ đầu những người bênh vực lẽ phải.

[illegible] mới đánh nhạt sự ghen tuông và tội ác để hướng vụ án này vào một vấn đề vô cùng ghê rợn là giai cấp bà lớn chống đối với giai cấp vũ nữ.

xxx

Trên đây chỉ gọi là sơ lược vài nhận xét nho nhỏ về sự kết tội của luật sư Chiểu. Nếu ông muốn lên tiếng lần nữa, *Ngôn-Luận* sẵn sàng dành trang báo cho ông. Và nếu ông muốn, *Ngôn-Luận* cũng sẽ tiếp chuyện ông một cách không sơ lược, như trên đây.

NGƯỜI ĐIỆN ẢNH

(1) — *Câu này, biết rõ* **Ngôn Luận** *không có quyền lên tiếng ngay lúc đó, nên luật sư Chiểu đã cố ý cắt xén sao cho có lợi cho ông. Thực ra,* **Ngôn-Luận** *đã viết như sau :*

« Nhìn đám đông, lắng tai nghe, một vài lời tâm sự của các cô nữ sinh viên trường luật ngồi phía sau, **nhớ lại những ngày** *Ngôn Luận* mạnh dạn bênh vực người vũ nữ đơn độc trong khi *những hàng rào thế lực tua tủa dựng lên để bóp nghẹt sự thực...* chúng tôi thấy lòng mình tự dưng lắng lọng lại. Phải, không nhiều thì ít, người ta vẫn đồn rằng *Ngôn Luận* đã khởi xướng dư luận bênh vực cho người vũ nữ **hiện đang ngồi trên ghế nguyên cáo**, bên cạnh luật sư Trương đình Dzu ».

TIN MỪNG

Nhân dịp Đại Tá HUỲNH-VĂN-CAO, nguyên Tư lệnh Khu 32 Chiến Thuật kiêm Tư lệnh Sư Đoàn 7, được vinh thăng Thiếu Tướng.

Toàn thể Sĩ quan khóa QUANG TRUNG hân hoan chúc mừng Thiếu Tướng thành công trong nhiệm vụ mới.

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :

Các cụ, các ông, các bà, cùng toàn thể thân bằng quyến thuộc, quý ông Hiệu-Trưởng, quý ông Đại-Diện, quý vị trong ban Giám-Đốc, quý vị Giáo-Sư và các em học sinh trường Trung-học Thủ-Khoa Nghĩa Châu-Đốc đã tới hoặc gửi điện tín, gửi lời chia buồn, phúng viếng và tiễn đưa linh cữu cháu, con, em, anh chúng tôi là :

MAI-GIA-THỤY

đến nơi an nghỉ cuối cùng. Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất xin quý vị lượng tình thứ lỗi.

Ông bà Mai-Văn-Thái và đồng tang gia bái tạ

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt : *Từ 1 đến 3 dòng đầu 60 đồng Mỗi dòng sau tính thêm 15đ*

Phố sang đủ tiện nghi, có chỗ để xe. Hỏi 80/12 Võ Tánh Saigon.

Máy hấp tóc Bán 4.000$00 đến 7.000$00 mới tinh. Trình tiêm điện TRƯỜNG THỊNH 1047 Nguyễn Trãi Cholon

Cưới hỏi chỉ nhà bánh mứt tây Việt-Nam : VĨNH-HƯƠNG 368 Lê-văn-Duyệt, Hòa Hưng Saigon (cạnh rạp xi nê Thanh Vân) mới đủ đảm bảo cả về phẩm ẩn lượng các loại Bánh Cốm, Bánh Xu Xê, Bánh Gai, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Mứt Sen, Trà Sen v.v.. chắc chắn không bị hư họ trách chê. Cho thực Quả phủ mang Bánh đại gia thịnh.

Mới có lần thứ nhứt ở Việt Nam Tây Mực Nguyên Tử hiệu PHƯƠNG - MAI Cam đoan tẩy sạch mực nguyên tử và mực thường và viết lại được.

In Thiếp Cưới Thiệp mời, Thiệp chúc Tết, Danh thiếp. Chỗ nối, nhiều kiểu mỹ thuật, mới lạ. Ấn hành tại nhà in Kim-Hư 1184. Đại lộ Lý thái Tổ Saigon.

ÍT TỐN TIỀN Với loại Radio thường ráp thành Hi-Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chung Salon bảo đảm như máy Ngoại quốc. PHẦN-RADIO 72 Nguyễn công Trứ Saigon (Lefèbvre cũ) sau Ngân hàng Quốc Gia V.N.

Kim Hưng 63 Pasteur(gần Ciné Casino) Saigon. Bán sỉ các loại thiệp Giáng sinh, hàng Nô En, tặng phẩm Công giáo. Hàng đẹp — Giá hạ.

Cần mua Kiwi năm 1961, toàn bộ, với giá đặc biệt, đắt hơn giá mới. Hỏi Toà soạn Ngôn Luận.

Bán 2 biệt thự song lập và 1 căn phố lầu luôn đất, mới cất, kiểu mới, vùng yên tịnh giá phải chăng. Hỏi 18 Võ Tánh Phú Nhuận.

Bán Phố lầu đúc ở Cô Giang Saigon, có luôn đất, mới cất có đèn nước. Hỏi 99 Nguyễn Huệ Saigon.

Nhà may Thẩm-Mỹ *674 Phan-đ-Phùng (chợ Bàn-Cờ)* Chuyên may áo dài eo đẹp nhứt Thủ Đô. Khỏi thử. Có nhận về Hoa trên áo bằng sơn mài, giặt không phai. Công 1 áo dài chỉ có 70đ. ĐẶC BIỆT : Có nhận may áo kiểu, áo đầm, quần tây v.v... do thợ chuyên môn đảm nhận.

Quà tặng NOEL và TẾT Nhiều hàng thêu làm bằng tay để tặng hay trang hoàng trong nhà rất lịch sự và mỹ thuật. Như: nắp bàn ăn — bàn trà — Mouchoirs - Draps, áo gối — Blouse — Kimono v.v... Thái-văn-Biểu 36 Tự-Do Saigon

Sang lại 2 từng lầu thiệt đẹp, rộng rãi, mát mẻ, đủ tiện nghi, thích bên chợ Saigon, rất tiện làm phòng văn hoặc buôn bán sỉ. Hỏi 146bis Lê Thánh Tôn Saigon

ĐỢI **Văn Nghệ Tiền Phong Xuân Quí Mão** như đợi một mùa xuân tươi vui sắp đến.

Dầu chùi lư hiệu MỸ-KIM của bằng Phương Mai. Đánh bóng tức khắc Đồng, thau Nhôm vàng bạc, plastic. Chế tạo bằng nguyên liệu Đức Quốc. Mời qui vị thử trước, khi mua.

Quà tặng hoàn toàn Việt Nam, lịch sự, trang nhã, xin đến quán TẦN ĐỨC, 16 Nguyễn Huệ Saigon.

Bán xe Bán xe nhà SIMCA 9 = 85.000đ Hỏi 27i, Trần nhật Duật, Tân định.

Cần mua nhiều quạt trần cũ với giá cao. Hỏi 523 Phan đình Phùng Sg.

Danh thiếp in nổi trên giấy cây(gỗ) và giấy sốp tuyệt đẹp—Nhà in NGỌC QUANG 49, Huỳnh thúc Kháng—SAIGON.

Nhà 3 từng bán giá 275.000đ. đường Cư xá Đô thành Sg nhà số 15AF sau rạp hát Đại Đồng, miền trung gian.

Anh - Văn MAIFA *772 Phan đình Phùng — Saigon* **17-12-62** Sáng, Chiều, Tối Mở thêm 4 lớp Sơ Cấp — Trung Cấp. Đặc biệt lớp THÔNG DỊCH và PRACTICE I và II.G.S. **Nguyễn văn Tòng** và **E.S. Hale** tận tâm săn sóc từng học viên. Dụng cụ ghi và phát âm để luyện giọng tối tân.

Bán gấp Villa luôn đất 100m2 gần chợ, trường học, nhà thờ, đủ tiện nghi. Giá 360.000đ. Hỏi 47 Nguyễn-văn-Mai Tân-định.

Bán NHÀ 3th30 X 15th50, mặt tiền đường Sư Vạn Hạnh Chợ Lớn. Chỗ mua bán, hướng Đông. Mua xong giao nhà liền. Giá nhứt định 140.000đ. Xin hỏi số 108 đường Bà Hạt Chợ Lớn.

Cần đổi lấy xe ĐÒ LỚN HOẶC BÁN — 2 xe camion, máy Henschel 6 và 8 tấn toàn hảo. — 2 xe FK. 1.250 nệm phô tơi mới, và 2 bộ nệm phô tơi nylon mới FK. dư xài. Hỏi ông Khem 90 Lê Lai Saigon.

Bán Dauphine NBU luxe, hoàn toàn. Hỏi Thanh Bình 14 (lầu hai) Tôn thất Đạm Saigon.

Bán Taxi Dauphine đời NBW và cư đời NBC. Hỏi 54 Trần quang Khải chỉ đến coi xe 3 giờ tới 6 giờ chiều.

Photocopie Rõ và đẹp nhất, giá rất rẻ 85/4 Võ di Nguy Saigon. Có nhận đánh máy chữ in Ronéo.

THỊ TRƯỜNG XE VESPA Nơi mua bán nhiều xe Vespa nhứt Đô Thành, muốn mua một chiếc xe tốt, vừa ý, đến *Salon Mayer* thế nào cũng mua được liền; Khi muốn bán gấp, hãy mang ngay lại *Salon Mayer* thế nào cũng bán xong, thủ tục giấy tờ mau chóng khỏi phiền phức. Nhận luôn *gởi bán* xe mau chóng, không mất giá, hoa hồng tính 300 đồng một chiếc bảo lãnh sang tên luôn; Xin mời lại ngay *Salon Mayer* 138 Hiền Vương SG. Đ. T. 20.373.

Hãng giặt danh tiếng nhất Saigon, do chuyên viên Việt học và hành nghề lâu năm ở Ba Lê về điều khiển. Giá phải chăng. Khi cần gấp, trả đồ trong 3 tiếng. 15 Nguyễn Thiếp (đường Tự Do thông sang Nguyễn Huệ).

Ở đâu bán bột giặt nguyên chất bảo đảm 30đ kilo ? HỒNG LIÊN 134 Trần quang Khải Sài gòn.

Văn - Trang 370, Trương minh Giảng Saigon (góc đường Trương tấn Bửu) Nhân dịp Xuân về, bổn hiệu đặc biệt hạ giá. Công việc bảo đảm và nhanh chóng. 380đ. 1 quần Dacron, tergal 63-64 không phai màu, may một complet 1400đ. sẽ biếu không một sơ mi popeline, mời quý khách tới sẽ biết rõ.

Cần thuê hoặc mua 1 villa nhỏ 1 buồng khách và 1 hoặc 2 buồng ngủ, khu yên tĩnh gần trung tâm Saigon, biệt lập. Hỏi cô Trâm 284/381T Trương tấn Bửu.

Cần 1 người tài xế về xe nhà, nhiều kinh nghiệm về xe, tập sự xin miễn đến. 193/7 Công Lý chuyển giao.

Bán một moteur Jeep rất tốt.89 Phan đình Phùng Sài gòn.

Sinh viên TTHLGSTR H (ĐHSP) nhận kèm học tại tư gia về Toán, Lý Hóa từ Đệ Tứ trở xuống. Thảo c/o Đặng-v-Bảo. Bưu Cục Cholon.

Nhuộm đủ màu Dacron, Tergal, Nylon. Giặt khô Hấp tẩy quần áo khỏi lo co ngắn và lem. Tiệm NGỌC TÂN số 134 đường Pasteur Saigon.

Nhà cho thuê Lầu đúc, 5 phòng, garage để xe, điện nước, rộng rãi đủ tiện nghi. Hỏi 268/43/4 Trương tấn Bửu Phú Nhuận.

TÌM CON NG.V-ĐỨC con hãy trở về Ba Má tha thứ cho con, còn ai chứa chấp nó sẽ phải chịu trách nhiệm về mọi hành động của nó. NGUYỄN VĂN TRỪ

Nhà sang, trung tâm Saigon, có điện, nước, mát mẻ, giao nhà ngay. 12/1 Bùi Viện, Saigòn.

Bán nhà có lầu, điện nước, giá 150.000 đồng. Hỏi 264, Nguyễn thiện Thuật, Saigòn.

Cần Sang gấp 2 sạp bán đồ ăn và giải khát tại chợ Bến Thành (cửa bắc) Hỏi 183/13 Trần quốc Toản.

Cho mướn phố Meuble 4mx20m mặt tiền đủ tiện nghi (Caution 100 ngàn) và bán vespa NAJ rodage Hỏi 52/C Nguyễn bỉnh Khiêm Dakao.

Bán nhà lầu đúc số 289 Trần quốc Toản, có điện nước, tiện mở cửa hàng hay phòng mạch, giá hạ.

Cần : một Thanh-Niên, nhanh nhẹn, nhiếp ảnh và rửa Phim to màu (thiệt giỏi). Một thợ phóng tối lành nghề. Hỏi 27B Nguyễn-đình-chiểu Tân-định (từ 14 giờ đến 17 giờ) — Saigon.

Cần một giáo sư nam dạy toán từ 3e trở lên kinh nghiệm xin miễn. 750 Đ.L. Trần Hưng Đạo.

Villa sang 4 phòng, garage, mặt tiền Gia Định tiền nhà 600$ một tháng Địa ốc Trần quang Huy. 35 Võ Tánh Sg. — Tél 675 Saigon.

Cần gấp một đại diện thương mại (phải có nhà trông tại đường Hai bà Trưng hay Võ di Nguy Phú Nhuận). Hỏi số B 6 lầu 1 hãng Charner cũ).

15đ. Hớt tóc có tặng quà. Phòng lạnh HUY-HOÀNG 175 Nguyễn cư Trinh (Bến xe lò Cấp) Saigon. Chuyên hớt theo khuôn mặt, uốn kiểu tóc tơ, chải thuốc sửa sạch trụng, tóc bồng lãng ôm sát đầu, sấy khuôn toàn thân, tẩy sạch mùi gàu. Có mát giúp vui.

Muốn tìm hiểu thì cứ đi vì tiền tài tình duyên thì dịch vụ tâm linh tiên đoán được, để mua bán xây nhà cửa hay nuôi thân thích cho ai v.v... Ghi góp thắc mắc và tên tuổi, đến Đại số Siêu linh sẽ biết chắc như ý, lại, ngoài giờ làm khoa học (53-1038) Toàn sư Cao-Quang 157 Cao Thắng nối dài Saigon ; Số Tử vi đọc đủ « đầu xuất quá hay từ 4,5 đời » dễ nhận dùng giờ sanh, giá từ 300đ.

Bán 9 căn phố gạch luôn đất (hoặc từng căn 3m50x12 cả sân 16m — có điện— 70.000đ.) đường Trương minh Giảng tẻ vào đường Militaire (Đường Lăng Cha Cả) 40m • Villa KIM LIÊN số 6—Hỏi 31 Phan đình Phùng Saigon.

PHÒNG THÍ-NGHIỆM Y-KHOA *70B Đại-lộ Lê-Lợi (Bonard) Saigon* **CHUYÊN THỬ**
MỦ : Định bệnh : Lậu-Sưng phổi-Phong Tình-Các loại vi trùng gây bệnh.
ĐÀM : Định bệnh : Lao Phổi.
PHÂN : Sán Lãi—Kiết Lỵ.
MÁU : Định bệnh Sốt - Rét— Thương Hàn—Thiếu Máu—Lao—Phong tình (Giang Mai).
NƯỚC TIỂU : Đau Thận - Sạn Thận-Đái đường—Vi trùng Gây bệnh. Thử thai để biết đậu thai Do Bác-sĩ và Dược-sĩ chuyên môn phụ trách.

TOMBOLA « Cứu Thế Tịnh Viện » Do nghị định số 730 BNV/HC/NĐ Ngày 12-12-62 đã được phép ngày 15-3-1963.

Bông vệ-sinh (Serviettes). Cần nhiều đại diện ở tỉnh, Cần người (nam, nữ) bán bông vệ sinh. Huê hồng hậu. Hiệp Quý, 132, Lý thái Tổ. (Bên phố : Đ.C. Tráng, Tân Định).

Cần mướn một miếng đất từ 200m2 tới 4000m2 trong vùng Chí Lăng, Xóm Gà, Ngã Năm Bình Hòa, hoặc Trương tấn Bửu. Xin hỏi số 185 Lê thánh Tôn Saigon.

203 NBF « thiệt » thật tốt bán 76.000đ do nơi 383bis. Lục tỉnh • Phú Lâm • Cholon.

P.203 BB-BC-BK-BJ-BL (số 33 00 BK-BD-BQ-BK (thiệt) Préfecture BM-2cv-BR-BT-Austin du lịch BO 33 00$ Panhard BF 25000$ Versailles BR 110000$ Dauphine EA. Hỏi 415 Trần quý Cáp (Saigon) Salon được tín nhiệm nhứt.

Bán — Standard-10. 40.000đ. Hỏi 6, Năm, 219/1 Cô Giang (Hẻm Đội Có cũ) ngoài giờ làm việc.

Quí bạn muốn nhường cửa hàng, trao đổi xe hơi, mua hợp mọn hàng hiếm nào. Hãy cấp tốc đăng RaoVặt báo Ngôn Luận, mất ít tiền mà kết quả bảo đảm.

PNEUMOREX THUỐC HO NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM
HO KHAN . HO ĐÀM SUNG CUỐNG PHỔI HO GÀ . SUYỄN

MULTI-CALCIUM

Tr. ANH-NGỮ TRẦN-GIA-ĐỘ *420 Trần-quý-Cáp Saigon*
Trường chuyên khoa Anh ngữ mở đầu tiên tại Nam Việt đã đào tạo rất nhiều học viên ưu tú được danh tiếng và tín nhiệm. Décembre 62 sáng, chiều, tối khai giảng nhiều lớp mới để tình độ : Nam Sơ cấp, Trung cấp, Lower Luyện dịch, Direct Method từ quyển 1 đến V, Practice II Let's Learn English(cho H.S. trung học) Đặc biệt lớp giảng và chiều riêng cho các em từ 10 đến 12 tuổi. Chú ý : Đàm thoại sơ cấp 3 giờ Mỹ 3 giờ Việt. Lower : 5 giờ Mỹ 5 giờ Việt.

CHIA BUỒN

Chúng tôi thân thành chia buồn cùng TSI Trần hoàng-Tiến
Cụ TRẦN-HOÀNG-ĐẠO
vừa thất lộc tại Đà-lạt ngày 27-11-62. Thành thực phân ưu cùng TSI Tiến và tang quyến.
ĐỊU LÊ-BÁ-TOÀN cùng toàn thể nhân viên và SVSQ khóa 62B Trường Anh-Ngữ C.C.12

TIN MỪNG

Chúng tôi được tin đến ngày 24 tháng 12 năm 1962 sẽ NGUYỄN-THỊ-KIM-XUYẾN giáo sư trường trung học Biên Hòa, sẽ kết bạn cùng giáo sư LÊ-THÁI-ẤT.
Thành tôi thành thực chúc tân lang và tân giai nhân trăm năm hạnh phúc.
Ông Bà NG.-ĐẶNG-LIÊN

Ai muốn mua vàng lá tốt nhứt TIỆM VÀNG THẾ-TÀI 190, Lê thánh Tôn, Chợ Mới Sg. TRƯỚC CỬA CÓ 4CỌP VÀNG Có nhiều kiểu mới là đồ nữ trang...

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai — SAIGON
Giám đốc trị sự : LÊ TÂM VIỆT — Quản lý : NGUYỄN NHƯ CƯƠNG
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG